

Debatten van de provincieraadszitting

22 november 2007

OPENBARE ZITTING

BUDGETBESPREKING

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

De vergadering is geopend. Aan de ouderen zou ik durven vragen: waar was u op 22 november 1963? Op die dag werd de man, die met de kleinste marge ooit verkozen werd tot president van de Verenigde Staten, neergekogeld in Dallas. De ouderen onder ons zullen zich nog wel herinneren waar zij waren.

Wij zijn nu in de provincieraad en we beginnen met de replieken.

Er zijn 106 tussenkomsten. Heel veel mensen spreken. Ik vraag om de replieken kort te houden zodanig dat we het begrotingsdebat echt kunnen beginnen. Maar natuurlijk is het een recht, de replieken zijn ingeschreven, we gaan ze houden, maar ik vraag – zowel aan de mensen die willen repliceren als aan de deputatie – om het kort te houden omdat wij toch nog veel debat hebben.

REPLIEKEN OP DE TOESPRAKEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het spreekt vanzelf dat we de inspanningen van de fractieleiders willen honoreren door toch een ernstige repliek te geven daar waar het pas heeft.

Eerst en vooral wil ik de fractieleiders bedanken en feliciteren voor hun toespraken. Dat was goed. Ze hebben hun best gedaan. Ik ben het niet met alles eens. De deputatie is het niet met alles eens, dat is evident. Maar zowel de meerderheid als de oppositie heeft aangegeven waar voor hun fractie de zwaartepunten van dit budget 2008 liggen, waar zij de deputatie al dan niet kunnen volgen en op welke terreinen zij andere accenten willen.

Het doet mij plezier dat men dit met open geest en in een constructieve sfeer heeft gedaan. Het zal ook geen verwondering wekken dat de conclusie over het voorliggende budget voor oppositie en meerderheid niet gelijklopend is.

Ik ga maar één citaat gebruiken en ik wil het van meetaf aan stellen: realistisch zijn is de voorkeur geven een bescheiden hervorming die verdere hervormingen toelaat, liever dan aan een onmogelijk mirakel. Dat komt niet van mij. Dat komt van Habib Bourguiba. Men kan voor of tegen de gewezen president van Tunesië zijn, maar ik denk dat hij gelijk heeft.

Dat is een beetje het uitgangspunt van de politiek die de deputatie voert.

We zijn inderdaad voorzichtig geweest. Wij proberen toch middelen te genereren om vernieuwend beleid en nieuwe accenten toe te laten.

Ik heb drie puntjes met u te bespreken in de repliek:

1. de budgettaire orthodoxie;
2. de fiscaliteit;
3. en dan de kerntaken.

Ten eerste: de budgettaire orthodoxie.

Ik heb uit de tussenkomsten onthouden dat de door de deputatie voorgestane budgettaire orthodoxie niet op eenstemmig gejuich kan rekenen - ik had dat ook niet verwacht - maar toch op veel begrip kan rekenen. Ik wil hier nogmaals beklemtonen, voor alle duidelijkheid, dat financiële orthodoxie geen doel op zich is. Dat is het doel van ons beleid, maar het is wel een middel om zonder belastingverhoging het provinciale beleid verder te zetten en waar mogelijk nieuwe accenten te leggen.

DEBATTEN

Hierbij een belangrijke kanttekening: ik verzet mij met klem tegen de stelling van raadslid Veys, fractieleider van het Vlaams Belang, dat de provincie op een financieel bankroet bleek af te stevenen. Dit is pertinent onjuist en doet de waarheid geweld aan.

Tijdens de vorige legislatuur is er wel een expansief beleid gevoerd, waardoor de provincie ook een grotere plaats op het provinciale werkveld heeft gekregen, onder meer via investeringen, nieuwe projecten, subsidiëring. Maar nooit is er op enig moment sprake geweest van bankroet, liquiditeitsproblemen, enz. Onder meer de banken zijn er zich terdege van bewust, Collega's, want zij halen hun beste tarieven boven om geld te mogen lenen aan ons bestuur of aan organisaties waar de provincie borg voor staat.

Fractieleider Liebaut is veel genuanceerder in zijn terechte vraag om de strikte budgettaire orthodoxie niet los te laten. Er is inderdaad nog een beperkt budgettair tekort van het eigen dienstjaar, maar deze deputatie maakt zich sterk dat de uitvoering van deze begroting een sluitende rekening zal opleveren.

Ik heb u daar gisteren de redenen van aangegeven. De evolutie in het financiële meerjarenplan gaat uit van zeer terughoudende premisses, 100% kredietbenutting. De reële financiële evolutie zal ongetwijfeld een stuk gunstiger uitvallen. Sowieso blijft de bedoeling vooropstaan om het reservefonds van 15 700 000 EUR onaangeroerd te laten, tenzij er natuurlijk een ramp gebeurt. Daarvoor leggen we het juist aan.

Ik sluit mij aan bij de aanhef van fractieleider Melissa Van der haeghen, dat mensen die vertrouwd zijn met een begroting weten dat die altijd vertrekt van een overraming - al zou ik dit meer een maximale inschatting willen noemen dan een overraming, want dat is een slecht uitgangspunt - van de uitgaven, waardoor een rekening in evenwicht een reële doelstelling is. Er is niet te hard bespaard, maar er is wel gestreefd naar een blijvend gezond budget dat de basis moet vormen voor nieuwe beleidsaccenten.

Ieder van u, Collega's, kan met mij vaststellen dat het provinciale beleid niet wezenlijk beknot werd door het zuiniger budgetteren in 2007. En ik wil ook een beetje af van het imago dat men mij aanmeet, namelijk dat ik hier de grote bezuiniger zou zijn: Sander de bezuiniger. Dat is dus niet waar. Ik doe dat samen met de collega's uit de deputatie uit weloverwogen redenen. De budgetcontroles leren dat de huidige budgetten zullen volstaan om een normale werking te verzekeren. Ook voor 2008 is de deputatie overtuigd dat een provinciaal beleid verder vorm kan gegeven worden en nieuwe accenten kunnen gelegd worden.

Dat wat de budgettaire orthodoxie betreft, één van de kernthema's die gisteren telkens ter sprake kwam bij de fractieleiders.

Ten tweede: fiscaliteit.

Ik stelde gisteren reeds dat ik niet graag verwijs naar anderen en bij voorkeur voor eigen deur veeg. Maar niemand kan ontkennen dat Oost-Vlaanderen een realistisch en ruim sluitend budgetontwerp en meerjarenplan kan voorleggen zonder de belastingen te verhogen. Opnieuw een duidelijk bewijs dat de provincie een gezonde financiële basis heeft en dat de budgettaire orthodoxie enkel tot doel heeft deze basis te behouden en geenszins noodzakelijk was om zogezegde rampscenario's te vermijden. Er was geen sprake van rampscenario's.

Oost-Vlaanderen beschikt over een zeer gunstige fiscaliteit en zal die ook zo behouden tijdens de legislatuur.

Ik heb de boodschap van fractieleider Beke gehoord en ik kan hem ook gerust stellen: de belastingdruk voor bedrijven en zelfstandigen zal in deze legislatuur niet verder stijgen. Maar ook voor de gezinnen geldt hetzelfde uitgangspunt. Het fiscale niveau is vastgelegd in maart 2007 en dit voor de volledige legislatuur.

De vragen van raadslid Veys tot vrijstelling van de APB voor startende bedrijven of bedrijven geconfronteerd met omzetverlies ingevolge wegenwerken werden vroeger reeds onderzocht. Naast de administratieve lasten die met elke vrijstelling gepaard gaan, zowel voor de belastingplichtige als voor de belastingadministratie, is de conclusie de volgende – en dat is onderzocht, maar ik ga het graag even herhalen en ik zal er wat vlugger overgaan: het voorstel om een belastingvrijstelling te verlenen aan startende bedrijven, is een problematiek die werd onderzocht door onze diensten. Dergelijke vrijstelling kan strijdig worden bevonden met artikel 87 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, staatssteun.

"Bij de heffing van de belasting en ook het toekennen van eventuele belastingverminderingen mag geen rekening worden gehouden met winst of verlies - het inkomen. Op het vlak van de provinciale fiscaliteit geldt terzake een wettelijk verbod - artikel 464 van het wetboek van inkomstenbelastingen. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat ruim 90% van de bedrijven slechts de minimumbelasting van 107,60 EUR verschuldigd zijn. Naast het feit dat de provinciale belastingadministratie niet in de mogelijkheid verkeert om verliezen te beoordelen, in tegenstelling tot de F.O.D. Financiën - Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit, die inzage heeft in de inkomstendossiers van belastingplichtigen, zal een provinciale belastingvermindering van bijvoorbeeld 50 EUR dus nooit het eventuele inkomensverlies van dergelijke ondernemingen substantieel kunnen compenseren. Anders gezegd, de provinciale fiscaliteit is terzake geen geschikt middel om bedrijven die hinder ondervinden van openbare werken, tegemoet te komen. Hiervoor bestaan andere – meer efficiënte – middelen op het federale of gewestelijke beleidsniveau."

Fractie leider Fiers stelt dat de provinciale fiscaliteit niet redelijk gespreid is over bedrijven en gezinnen. Ik kan die stelling niet bijtreden, maar u had niet anders verwacht, denk ik. In het reglement en de tarieven van de APB is volgens deze deputatie een redelijk evenwicht nagestreefd tussen de gezinnen en de bedrijven en dit evenwicht blijft nog steeds van kracht, denk ik. Bovendien heeft de invoering van het OMNIO-statuut tot gevolg dat een pak meer mensen met lage inkomens van een vrijstelling genieten, wat toch een wezenlijke sociale correctie inhoudt met een heel eenvoudige administratieve procedure om vrijgesteld te worden.

Ook het feit dat fractie leider Beke van Open VLD precies een tegengestelde visie poneert – "de provinciebelasting voor bedrijven is in Oost-Vlaanderen hoog" – sterkt mij in mijn overtuiging dat het met de verdeling van de lasten vrij billijk blijft.

Nog kort over de vaststelling van fractie leider Veys dat 53% van de provinciale inkomsten via belastingen APB en opcentiemen gegeneerd worden.

Natuurlijk is dit geen geld dat verdwijnt in de grote toverzak van de deputatie, maar wel in de kas van de provincie. En u weet dat. Dat is puur poujadisme, Mijnheer Veys, maar daar bent u verantwoordelijk voor. Dus het verdwijnt in de kas van de provincie en niet zomaar. Het zijn de noodzakelijke middelen om beleid te voeren. Het is een gezond principe dat elk bestuur zelf zorgt voor de middelen om haar beleidskeuzes te financieren.

Dat vragen we trouwens ook in sommige communautair getinte programma's op het federale vlak: autonomie geven en responsabiliseren.

Dit is de beste garantie dat de beleidskeuze ook budgettair wel overwogen wordt. Een stimulans die veel kleiner wordt als de middelen als manna van een hogere overheid neerdalen over de lagere overheid.

Vorige week hebben we die problematiek uitvoerig besproken in de deputatie en we hebben namens de deputatie Oost-Vlaanderen aan de VPP omtrent de discussie eigen fiscaliteit en fiscaal pact een nota overgemaakt, dit naar aanleiding van het artikel in het VVSG-tijdschrift Lokaal van 1 november 2007.

Onze stelling is: het fiscale pact waarvan sprake is – het is er nog niet – tussen Vlaanderen, de lokale en de regionale besturen, mag nooit leiden tot een verbod tot het heffen van eigen provinciale belastingen, die een onmisbare steunpilaar zijn voor een autonoom provinciaal beleid.

Men heeft dat al eens geprobeerd in de jaren '80 om onze fiscaliteit af te nemen. Men heeft ons dat onmiddellijk moeten teruggeven, want anders konden we geen werking hebben en het was op dat moment ook onuitvoerbaar.

Men had trouwens uit het oog verloren dat er enorme verschillen bestonden tussen Vlaanderen en Wallonië. De staats hervorming was op dat moment nog niet zo ver gevorderd. Wij vielen toen nog met de Belgische provincies onder de Belgische regering wat de voogdij betreft en dat was nog geen gerealiseerde materie.

DEBATTEN

Dat wat de fiscaliteit betreft.

Ten derde: de kerntaken.

Fractie leider Liebaut legt het beraad rond de provinciale kerntaken opnieuw ter tafel en kadert dit ook in het zo efficiënt mogelijk aanwenden van onze schaarse financiële middelen.

Ook fractie leider Beke verwijst hiernaar.

Ik kan de fractie leiders bijtreden. Ook de bepalingen uit het provinciedecreet met betrekking tot strategische meerjarenplanning en budget gaan onverkort uit van werken met doelstellingen.

Dat is nu eenmaal zo.

Er is bij het opstellen van zowel het budget 2007 als 2008 reeds een aanzet daartoe gegeven, enerzijds onder druk van de budgettaire richtlijnen, anderzijds als aanzet tot implementatie van het provinciedecreet.

In 2008 zullen verdere stappen gezet worden. Het bepalen van de doelstellingen – zowel strategische als operationele – zal de discussies over de prioriteiten van het provinciale beleid weer brandend actueel maken. En het is goed dat we daarover discussiëren.

Het pleidooi van fractie leider Veys voor een gesloten taakstelling voor de provincies is niet geloofwaardig en zeker niet wenselijk.

De meerwaarde van het provinciale bestuursniveau ligt onder meer in de mogelijkheden die ons bestuursniveau heeft om bepaalde lacunes in tal van beleidsdomeinen op een snelle en creatieve manier in te vullen.

Ik heb daar recentelijk nog een speech over gegeven van ongeveer anderhalf uur. Dat was voor een geleerd gezelschap. Dit is ook een geleerd gezelschap, maar ik neem aan dat u wat drukker bezet bent dan het gezelschap waarvoor ik die speech gehouden heb. Ik zal het dus niet doen, maar toch een paar elementen.

Inderdaad, de meerwaarde van het provinciale bestuursniveau ligt onder meer in de mogelijkheden die ons niveau heeft om bepaalde lacunes in tal van beleidsdomeinen op een snelle en creatieve manier in te vullen.

Ook de mogelijkheid om een coördinerende rol op het bestuurlijk vlak te vervullen, wordt met een gesloten taakstelling niet meer haalbaar. Dan kan men dat niet meer. Dan zit men in een karkas waar men niet buiten kan.

Het standpunt van de VVP is ondubbelzinnig, en we hebben dat mee onderschreven: een gesloten taakstelling is niet in het belang van de provincies, noch van de bestuurlijke organisatie in Vlaanderen. Ik ben overtuigd van de maatschappelijke relevantie van ons bestuursniveau en zie vandaag geen voordelen in een gesloten taakstelling.

Trouwens, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, een opentaakstelling sluit het maken van goede afspraken van wie doet wat niet uit, maar beknot u niet in uw initiatiefrecht als ge een open taakstelling hebt. Dus dat moeten we doen.

En zelf ben ik graag bereid tot een intellectuele discussie over de toekomst van de provincies, bijvoorbeeld in een ander Vlaanderen. Een Vlaanderen met sterkere gemeenten, met meer bevoegdheden voor de gemeenten, met minder bedilzucht in Brussel. Dan kunnen we over een andere rol van de provincie discussiëren. Want u weet dat in logica uw conclusie wordt bepaald door inderdaad uw uitgangspunten.

Dat is ook hier het geval.

Conclusie: vandaag, in de huidige stand van zaken, zijn we overtuigd dat een open taakstelling noodzakelijk is en blijft.

Tot slot.

In mijn repliek heb ik proberen stilstaan bij de gevoeligheden die uit de toespraken van de fractie leiders naar voor zijn gekomen.

Een aantal kritieken heb ik in mijn repliek weerlegd. Maar er zijn ook tal van bedenkingen en opmerkingen die dicht aansluiten bij de filosofie van het voorliggende budget. Dat zal in de debatten nog aan bod komen, dit bij de bespreking van de materies die onder de diverse collega's thuishoren.

Ik ben bewust niet ingegaan op de bedenkingen met betrekking tot de diverse beleidsdomeinen. De besprekingen in de volgende zittingen zijn hiervoor immers het meest aangewezen forum.

Met de toespraken is richting gegeven aan de budgetbesprekingen.

Ik spreek de wens uit, namens de deputatie, dat de verdere besprekingen op een even constructieve en hoogstaande wijze kunnen verder gezet worden, met ruimte voor open discussie en met oog voor een provinciaal beleid dat de slagzin 'Provincie Oost-Vlaanderen – voor ieder van ons' voluit kan waarmaken. Dank u.

Applaus

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een korte repliek op de repliek van de eerste gedeputeerde.

Ik ga mij beperken tot het domein fiscaliteit omdat er ook een verwijzing naar mijn toespraak in zat.

Wij blijven ervan overtuigd dat wij een keuze gemaakt hebben die zeer mild is voor het bedrijfsleven. We hadden dat liever anders gezien.

Ik betwist niet dat er een sociale correctie is op de gezinsfiscaliteit, maar eigenlijk had het debat nog veel verder kunnen gaan, had men de gezinnen hier een stuk bewust kunnen defiscaliseren.

Men heeft het niet gewild. Dat is een bewuste politieke keuze. Er waren andere mogelijkheden.

Dit is een belasting op arbeid, op inkomen. Een belasting die trouwens impact heeft op de koopkracht van de meeste gezinnen. En het zullen ook doorgaans degenen zijn die net boven het OMNIO-statuut zitten die op verschillende plaatsen – en niet alleen op het provinciale niveau, maar op de verschillende belastingniveaus – net buiten de gunstmogelijkheden vallen.

Dat is jammer, want er zijn andere mogelijkheden.

Er is de mogelijkheid om te belasten op:

- vermogen;
- omzet;
- verbruik.

Gerichte belastingen dus.

Ik zou de deputatie willen uitnodigen, nu en in de komende jaren, om die fiscaliteit nog eventjes te herbekijken en om te zien of er geen andere, wenselijkere mogelijkheden zouden zijn.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank ook de gedeputeerde voor zijn repliek.

Ik wens nog even mijn stelling bij te treden in verband met het financiële bankroet.

Natuurlijk kan de provincie niet bankroet gaan. Misschien is die term in die zin wel een beetje poujadistisch. Maar wij hebben dat ook in het verleden, bijvoorbeeld bij de bespreking van – toen nog – de begroting 2006, zeer duidelijk gesteld en telkens verwezen naar de meerjarenplanning.

Ik wil er trouwens op wijzen dat wij, wanneer wij de cijfers van de meerjarenplanning naast die van de huidige meerjarenplanning leggen – en ik verwijs naar de prognose die men toen gemaakt had voor 2010 – zowel in verband met het saldo van het reservefonds als de financiële toestand, nu aan het tienvoudige zitten. Toen was er 1 700 000 EUR voorzien voor het reservefonds. Nu spreken wij voor 2010 over 15 000 000 EUR.

Hetzelfde geldt voor de financiële toestand: toen 1 800 000 EUR, nu 17 000 000 EUR.

DEBATTEN

Men was dus de voorbije legislatuur zijn eigen reserves aan het opeten.
Dat wat betreft het bankroet.

Wanneer wij daar toen over spraken, was er ook geen sprake van die ingrijpende maatregelen, was er ook nog altijd dat investeringstempo. Het kon niet op.

Nu heeft men de rem gezet én op de werkingskosten én op de overdrachten. Ondanks de gunstige prognose voor 2010 had men toen nog niet ingecalculiseerd welke inspanningen men ging doen voor het provinciefonds.

Een tweede bemerking betreft Sander de bezuiniger.
Ik heb al een aantal bijnamen gehoord over u, Mijnheer de Gedeputeerde, maar dat is een nieuwe. In ieder geval kan ik wel begrijpen dat mensen naar een dergelijke bijnaam grijpen.

In verband met de APB-bedrijven zegt u: we zijn al een keer die argumenten nagegaan. Wanneer u zegt dat het in strijd kan zijn en dat u zelfs nog de mogelijkheid open laat, zou ik toch aandringen dat, mocht die mogelijkheid er zijn, men er wel degelijk gebruik van zou maken.

Wanneer u zegt: "Ocharme, de 104 EUR die wij afhouden van de bedrijven, mocht er sprake zijn van verlies, zal natuurlijk de nood niet lenigen."

Ik denk dat het heel belangrijk is als signaal naar de bedrijven.

En als een bedrijf verlies maakt, denk ik dat het zeer welgekomen zal zijn.

Kijk eens naar de vergoeding die is voorzien bij werken met hinder, de zogenaamde wet Dedecker. Ook daar gaat het niet over grote bedragen, maar om de symboliek. Het gaat erom dat de overheid begrip toont voor bedrijven die in moeilijkheden verkeren.

Dus op dat vlak vind ik toch dat de provincie een verkeerd signaal geeft.

Wanneer u mij verwijt aan poujadisme te doen, heb ik daar op zich niet zozeer een probleem mee. De politicus Poujade had toch een aantal positieve elementen. Wanneer ik ooit aan zijn enkels kom, zal ik mij zeker een gelukkig man noemen.

Ik wil nog even ingaan op wat u zei over de gesloten taakstelling.

Wij blijven bij ons pleidooi. Toen het Vlaams Blok na 24 november 1991 hier zijn intrede deed, was de taal die wij verkondigden over de provincies minder genuanceerd dan nu. Ik denk dat dit toch zeer opmerkelijk is.

Dat wijst er toch op dat wij binnen de eigen partij daarmee bezig zijn en daar een meer doordragen visie rond hebben. Maar wij blijven huldigen dat die gesloten taakstelling toch meer op het lijf is geschreven van de provincie en het een perfecte rol zou zijn die de provincie toekomt.

Ik herhaal het: een wijze man heeft recent nog die stelling bijgetreden. Het was dan nog iemand van uw partij. Dus ik zou zeggen: we zullen er toch nog een keer verder op ingaan.

Ik wil enkel verwijzen naar de tussenkomst van fractievoorzitter Beke omdat hij toch een paar opmerkelijke zaken heeft gezegd. Niet dat ik afbreuk wil doen aan de toespraken van de andere collega's.

Ik ben blij om van hem te vernemen dat hij stelt om, indien er meer ruimte is, budgettair, de belastingen te doen dalen in de komende jaren. Ik hoop dat men daar verder zal op ingaan en dat men dat ook effectief zal doen. Met zo een grote fractie als de VLD binnen de meerderheid moet het mogelijk zijn om dat de komende jaren uit de brand te slepen.

Ik stel trouwens vast dat fractievoorzitter Beke vraagt om de belasting niet verder te laten stijgen.

Men zegt dit jaar en waarschijnlijk ook de volgende jaren dat de belastingen niet opnieuw zijn gestegen. Sorry, Collega's, maar een indexering is ook een stijging, hoe u het draait of keert.

Wanneer wij kijken naar de cijfers voor dit jaar stijgen de inkomsten uit belasting met 3% of 4 000 000 EUR. Er schudden hier een aantal mensen van neen, maar die 4 000 000 EUR komt wel uit iemand zijn zak, wordt door iemand betaald.

Dat gaat wel degelijk om een stijging.

Een tweede punt dat ik onthoud uit de toespraak van collega Beke betreft zijn bemerking omtrent het Ename Expertisecentrum.

Wij gaan daarin mee en wij zullen bij de bespreking van de amendementen hem zeker herinneren aan zijn grondige evaluatie daaromtrent.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat de eerste vraag van collega Fiers betreft en waar hij het er straks ook over zal hebben. Ik denk dat wij gezegd hebben wat wij moesten zeggen vanuit de meerderheid. Onze meningen verschillen daarover. Wij denken dat voor deze kleine belastingen – het gaat hem voor de gezinnen om 28,4 EUR en voor de bedrijven om 107,6 EUR – die op een eenvoudige manier gemeten worden, eenvoudige aanslagen, alle differentiaties veel meer administratieve last én voor de belastingplichtigen én voor onze administratie met zich meebrengt.
Dat is alleen al een praktische reden. Ik ga daar nog niet op in om ideologische en filosofische redenen. Wij zijn niet in staat om een belasting op arbeid te innen. U weet dat, want u bent juridisch zeer goed geschoold.

Wat collega Veys betreft.

Onze meningen blijven verschillen. Dat is niet slecht. Het is goed dat de meningen verschillen. Dat hoort zo in een democratie. Maar wij behoren tot de meerderheid en u niet. Wij hebben de keuzes gemaakt. Wij hopen – en we vragen dat trouwens met vertrouwen in deze raad – dat de deputatie zal bevestigd worden in de keuzes die ze gemaakt heeft. Ook hier, over de vermindering van belastingen voor de bedrijven.

Als er gedurende drie of vier weken wegenwerken zijn, hoe gaat u dat praktisch doen? Wees eens serieus, wees eens ernstig.

Dat is poujadisme. Wij gaan niet mee op die weg met u.

Het beste wat we voor de bedrijven kunnen doen, is de belasting laag houden, zoals ze nu is. Maak de vergelijking met andere provincies. Dat is vooral een goede dienstverlening geven aan burgers, maar ook aan bedrijven.

Enquêteer u, bevraag u bij bedrijven hoe ze hier behandeld worden als ze milieuvergunningen aanvragen.

Zelfs als we weigeren, gebeurt dat op een correcte, snelle en efficiënte manier. Wij proberen via onze administratie aan de mensen uit te leggen hoe we dat doen.

Kijk wat we doen naar subsidiëringmogelijkheden, kijk wat we doen naar bouw- en verkavelingsdossiers. Het beste wat we voor bedrijven kunnen doen, is een goede service bieden en een lage belastingdruk aanhouden. Eerder dan het opzetten van zeer ingewikkelde systemen om dan te zeggen: we hebben iets gedaan voor de wegenwerken gedurende drie weken.

Er zijn andere initiatieven genomen. U hebt er naar één verwezen. Elk speelt zijn rol en krijgt hopelijk zijn deel.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijnheer Veys zegt: indexering is verhoging van belasting. Ik begrijp dat toch niet. Ik denk dat op veel vlakken de indexatie aanvaard is als automatisch mechanisme. Als hij vandaag zegt dat indexering van belasting een verhoging is, gaan we dan de lonen ook stoppen met indexeren en ze ook gaan bevriezen voor de rest van het jaar?

Wat betreft die 3 000 000 EUR à 4 000 000 EUR, zal ik hem eens proberen uitleggen waar dat voor een groot stuk uit komt.

Het komt gewoon uit de onroerendgoedbelasting.

Elk jaar wordt er een heel stuk bijgebouwd, worden er een aantal woningen vernieuwd en bedrijven bijgebouwd. Het kadastrale inkomen wordt bepaald en de belastbare basis gaat alle jaren naar omhoog. En zo heeft men een automatische stijging.

DEBATTEN

Dan naar mijnheer Fiers toe.

Ik heb niet de gewoonte om telkens te reageren op wat hij zegt, maar hij zegt hier vandaag toch een paar dingen die ik raar vind.

Hij stelt een belasting op omzet voor.

Hoe gaan wij dat als provincie doen? Er bestaat één belasting op omzet vandaag – een eenvormig en doorzichtig systeem – en dat is de btw. De btw is een Europees systeem dat vooral in de federale kast terecht komt. Gaan wij dan aan de federale overheid naar een promille of eentiende van een promille vragen?

Hij stelt hier ook – en daar huiver ik wat van – een belasting op vermogen voor.

Ik kan nog leven met op federaal niveau een eerlijke belasting van het inkomen uit vermogen. Daar heb ik eigenlijk nooit problemen mee gehad. Maar een belasting op vermogen is een onteigening. Gaan we dan een groot deel van onze burgers in Oost-Vlaanderen voor een stuk onteigenen?

Ik begrijp niet dat zoiets voorgesteld wordt in deze raad.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als ik in mijn tussenkomst zei dat er belastingen kunnen geheven worden op andere dingen, hoeft u dat niet per se te beschouwen als provinciale belastingen. Er kan overwogen worden eens te kijken waar we inkomsten kunnen genereren of laten genereren.

U zegt: belasting op vermogen.

De onroerende voorheffing, en alles wat ermee te maken heeft, is ook een belasting op vermogen. Ik beschouw onroerend goed nog altijd als een vermogensbestanddeel.

De provincie heeft daar andere uitwijkmogelijkheden. Het zou aan de creativiteit van de deputatie kunnen liggen om daar iets anders mee te doen dan ze daar nu mee doet.

De eerste gedeputeerde zegt over de gezinsbelasting dat ze 'al zo laag is'.

Eén van de nadelen van een zeer lage belasting is dat men op de duur een relatief hoge overheidskost heeft bij het heffen van een belasting. Dan kan men zich de vraag stellen: moeten we niet eens denken aan een piste waar we dat gezinsvriendelijk maken en niet meer belasten en kijken of we daar een alternatief voor vinden?

Het is een uitdaging voor ons, voor u, om te kijken of er daar iets leuks mee te doen valt. Ik denk dat u daar veel mensen een plezier gaat mee doen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is natuurlijk een beetje een sofisme wat ik nu zeg, maar we zouden eerst de belastingen moeten verhogen om minder kosten te hebben om ze te innen. Dat is een beetje ver gezocht.

U weet dat uw voorstellen niet haalbaar zijn.

We mogen dat niet doen.

We hebben een aantal jaren terug een grote hervorming doorgevoerd, die ondertussen door de meeste provincies – allemaal behalve Vlaams-Brabant – overgenomen is.

We hebben die veelheid van kleine provinciale belastingen – van de fietsplaten tot de hondenkettingen – afgeschaft en vervangen door dit eenvoudige systeem, dat gemakkelijk te controleren, gemakkelijk te beheersen is. Met een zeer eenvoudig vrijstellingssysteem, waarvan ik nog de uitvinder was, namelijk: als u een vrijstelling wil en u bent WIGW, vandaag OMNIO-statuuut, stuur ons een klever op van de mutualiteit.

Ik weet dat de wet op de privacy moeilijk ligt. Niemand is verplicht om het te doen. Ze mogen het ook bewijzen aan de hand van de inkomsten die ze genereren en hun belastingsaanslagen.

Maar we gaan het daarbij houden. Ik denk dat er in deze legislatuur geen sprake zal zijn van nieuwe systemen te onderzoeken. Deze discussie zou ik hier willen stoppen.
Dank u.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil even inpikken op het voorstel van onze fractie in verband met het geven van een compensatie aan de handelaars wanneer door openbare werken hun handelszaak onvoldoende bereikbaar is of zelfs moet gesloten worden.

Het gaat natuurlijk niet over werken die twee of drie weken duren, maar over een langere termijn, zes maanden. In verschillende gemeenten is daar al over nagedacht en ik dacht dat er ook een federaal voorstel was van de sp.a in die zin om dat eens te bekijken.

De laatste jaren zien wij dat er in het straatbeeld meer en meer openbare werken zijn, nutsvoorzieningen die ten onze goede komen, maar waar de handelaar in de eerste plaats toch de dupe van is. Daarover gaat het en niet over een kleine periode van veertien dagen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is natuurlijk zeer sympathiek van mevrouw dat ze dat zegt en ze mag morgen in haar publicaties schrijven dat ze dat voorstel heeft gedaan in de provincieraad, maar ze moet er het antwoord bij geven.

Dit is niet onze rol.

Er circuleren vandaag voorstellen op het federale en het Vlaamse niveau om dat te doen. Men moet de handelaars en de zelfstandigen over heel Vlaanderen, respectievelijk over heel het federale koninkrijk, op dezelfde manier behandelen.

Wij zijn wat dat betreft eigenlijk een te bescheiden niveau om daar substantieel te kunnen op inspelen.

We hebben een begroting van 230 000 000 EUR.

In vergelijking met de stad Gent is dat weinig, in vergelijking met mijn kleine gemeente van bijna 18 000 inwoners is dat natuurlijk veel. Maar elk speelt zijn rol en krijgt hopelijk zijn deel.

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSDOMEINEN

Eerste gedeputeerde Alexander Vercamer

FINANCIEEL BEHEER

BELEIDSNOTA P. 4: 1. FINANCIEEL BEHEER – BUDGETTAIR EVENWICHT: COMMENTAAR OP DE UITGANGSPUNTEN VAN HET BUDGET 2008, VRAGEN NAAR DE TOEKOMSTIGE STAPPEN

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het ligt natuurlijk een beetje in het verlengde van eerdere tussenkomsten, maar ik kan er ook niet aan doen.
Het is een hele specifieke vraag.

Bij de uitgangspunten is men gestart vanuit het idee 'een strak orthodox financieel beleid, een sluitende begroting'.
Wij juichen uiteraard toe dat er een oefening is gemaakt die halt heeft toegeroepen aan de aberraties uit het verleden. Dat vinden we een goede oefening.
Maar de vraag is: waar gaan we eindigen?

Er is namelijk niet eeuwig rek op besparingen, rationalisering en onderzoeken van wat we nu wel en niet op een behoorlijke manier uitgeven.
Dat is precies de marge aan het nieuwe beleid dat de deputatie zichzelf toe-eigent.

Men kan eigenlijk in twee scenario's verder werken.
Eén scenario heeft men al een beetje voorgespiegeld. We gaan in dat scenario verder blijven werken, met als resultaat: een conservatief beleid waar men verder brodeert op hetgeen al bestaat en waar men een paar kleine, zelfs zeer bescheiden als ik mij dat mag veroorloven, nieuwe initiatieven zou nemen.
Dat impliceert dat er dan geen of geen noemenswaardige belastingverhoging is.
Dat scenario kleeft de deputatie aan.

Wij vinden dat bijzonder jammer.
Wij zouden precies meer initiatief willen in het verlengde van wat ik ook in de beleidstussenkomst heb gezegd. Wij gaan daar met onze fractie nog uitvoerig op tussenkomen in welzijn, milieu, energie, enz.
Dat impliceert dat er meer uitgaven nodig zijn en dat er wellicht een stijging moet zijn van de inkomsten.

Ik zou de gedeputeerde daar graag een uitspraak over horen doen.
Wat is hij van plan binnen vier, vijf jaar, naar het einde van de legislatuur toe? Wat mogen we verwachten?
Als ik projecteer wat er in de voorbije legislatuur gebeurd is, ziet men dat er een duidelijke evolutie zit naar een sterke stijging op het einde van de legislatuur. Wat wil de deputatie doen?
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat we willen doen, zult u zien. Maar wij hebben een beleidsverklaring gemaakt 2007-2012. Dat document is voorgelegd aan de raad in de loop van de maand maart. Ik heb het bij mij. Ik denk niet dat ik het volledig moet oplezen.
Het is samengevat onder de slogan: "Ruimte creëren om te ondernemen. Sociale netten weven en sociale dammen oprichten om meer welvaart en welzijn te creëren. Wij willen van Oost-Vlaanderen een provincie maken waar kennis, cultuur en creativiteit werken."
Dat is natuurlijk zeer algemeen, ik weet het.

We hebben daar ook in geformuleerd waar we willen eindigen – dat staat er allemaal met zoveel woorden in – per beleidsdomein.

Eén van de stappen die we daarin zetten is onder meer het budget 2008.

Vandaar dat we ook een beleidsnota 2008 geven waar we die dingen aangeven en waar we heel concreet ook aangeven welke kleine bescheiden nieuwe stapjes wij zetten.

Dat is ook zo. Ik ontken dat niet.

U had uw tussenkomst aangekondigd als "uitgangspunten van het budget 2008, vragen naar de toekomstige stappen". Dat is zeer algemeen.

Maar u kent onze uitgangspunten. Ik zal ze nog eens herhalen:

- budgettaire orthodoxie;
- continuïteit van het provinciale beleid;
- met de gecreëerde budgetruimte nieuwe accenten plaatsen.

Dit om uiteindelijk de doelstellingen 2007-2012 te realiseren.

We hebben daar budgettaire orthodoxie voor nodig, na een periode van expansief beleid. Ik was erbij toen we de vorige legislatuur dat expansief beleid gevoerd hebben. Ik ben daar ook niet beschaamd in. Maar op een bepaald moment moet men eventjes gas terugnemen. 'Reculer', inderdaad, maar niet 'pour mieux sauter', maar wel vanuit contemplatief oogpunt, zoals ik dat noem.

Eventjes nadenken: van waar komen we, waar staan we, waar gaan we naartoe zonder ongelukken te hebben?

Dat moet het zijn.

Dat biedt ook kansen om initiatieven die genomen zijn te consolideren.

Trouwens, conservatief is wat mij betreft geen negatieve term. Bewaren is niet slecht, als men maar ruimte voorziet om ook nieuwe dingen te doen.

Dat willen we juist realiseren.

Continuïteit op een hoog activiteitsniveau realiseren zonder nieuwe inkomsten, is een zeer ambitieuze doelstelling. En eigenlijk ben ik er fier op dat deze deputatie deze doelstelling tot de hare gemaakt heeft.

Ik heb goed geluisterd naar u gisteren en ik heb het deze nacht nog eens herlezen. Het was laat, want ik ben ook eventjes naar de piste geweest, maar ik ben niet lang blijven hangen.

U spreekt over belangrijke budgettaire inspanningen, onder meer in het kader van de klimaatpolitiek. Daarbij spreekt u zelfs eigenlijk over deficit spending.

Dat is goed, maar u weet waarvan de term 'deficit spending' komt. Dat komt van een zekere

John Maynard Keynes die ervoor pleitte om in tijden van economische recessie via overheidsinvesteringen, waardoor banen en koopkracht gegenereerd worden, de vraagzijde van de economie te stimuleren en zo de economische motor opnieuw aan de praat te krijgen.

Dat in de theorie van Keynes, deficit spending.

Neem mij niet kwalijk, maar ik ga de merites van die fameuze Nobelprijswinnaar niet in vraag stellen.

Wie ben ik?

Ik ben een simpele gedeputeerde. Tegen mijn Franstalige vrienden: "Je ne suis qu'un humble député."

Ik ga dat niet in twijfel trekken, maar er zijn ook veel risico's gekoppeld aan zo een politiek. Dit niveau kan dergelijke risico's niet dragen. Wij betalen vandaag nog af voor de politiek van de jaren '70 en begin de jaren '80. Voor de putten die men uit dat economisch denken toen gemaakt heeft.

Deze provincie kan dat niet. Er zijn trouwens ook wettelijke bezwaren. Lokale en provinciale overheden zijn wettelijk verplicht, vandaag decretaal verplicht, een budget en een financiële meerjarenplanning in evenwicht in te dienen, zoniet moet de toezichthoudende overheid optreden.

Diezelfde overheid die zich in de jaren '70 en '80 heeft laten verleiden om grote putten te graven.

De ministers zegden: "Het tekort is er vanzelf gekomen, het zal vanzelf weggaan." Maar dat is geschiedenis.

DEBATTEN

Ik pleit dus voor enige bescheidenheid. Het provinciale niveau heeft zijn plaats in het politieke landschap. Ik blijf dat verdedigen. Ik geloof daar hartstochtelijk in. Ik meen dat. Maar ik ben wel bereid te discussiëren over de afschaffing ervan. En als we ons een namiddag aan tafel zetten, kunnen we dat direct afschaffen op voorwaarde – en daar komt het terug, logica: men kan maar tot een conclusie komen afhankelijk van uw premisse – dat we meer macht en sterkte geven aan de gemeenten – en daar zijn veel formules voor uit te dokteren – en dat we aan een echte decentralisatie doen binnen Vlaanderen vanuit het Vlaamse niveau naar de gemeenten. En dan kunnen we over veel dingen discussiëren.

Maar zolang dit niet gebeurt, blijf ik hartstochtelijk geloven in die provincies. Ik maak al meer dan 22 jaar deel uit van de deputatie. Ik heb hier veel zien veranderen, ten goede als u het mij vraagt. Ik ben niet vergeten hoe ik mij voelde als jong provincieraadslid in 1981 – dat is nog langer geleden – en toen ik pas na de verkiezingen vaststelde dat deze raad alleen in oktober samenkwam. Dat is de reden waarom wij nu nog altijd zolang spreken over de begroting. Het was de enige keer in het jaar dat we hier wat mochten zeggen. Dat was zo. Daarna gingen we samen pinten drinken, meerderheid en oppositie. We verbroederden en verzusterden ...

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer, dat gebeurt nog.

De heer gedeputeerde Vercamer

... Ik weet het wel, Mijnheer de Voorzitter.

Ik pleit dus voor enige bescheidenheid voor het provinciale niveau, dat zijn plaats heeft in het politieke landschap. We moeten niet de pretentie hebben dat een provinciale politiek van deficit spending de klimaatproblematiek gaat oplossen of verhelpen.

Er zijn andere mogelijkheden in ons beleid om kleine dingen te doen bij wijze van voorbeeld, bewustmaking, zelf het voorbeeld geven. U zult in deze begroting daar een aantal aanzetten voor vinden.

Onze premisse blijft: nieuw beleid, enkel binnen de beschikbare budgettaire ruimte. Ik zal daarop waken, ik zal daarop toezien. Daarom heeft men mij ook de verantwoordelijkheid 'financiën-budget' toevertrouwd.

Trouwens, het bewaken van het budgettaire evenwicht heeft een sociale dimensie, daar ben ik van overtuigd. Iemand moet uiteindelijk opdraaien voor een overheid die teveel spendeert. Ik hoef er u niet van te overtuigen dat dit altijd de sterkste schouders zijn. Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan ineens veel meer dingen duiden nu ik kennis neem van het getraumatiseerde verleden en de jeugd van de gedeputeerde. Nu begrijp ik veel meer, natuurlijk.

Ik hoor de belofte dat wij in het verdere stramien verder gaan. De budgetten zullen in de loop van de komende jaren op een zeer bescheiden wijze stijgen, louter indexeringen, meer niet. Dat meen ik uit uw toespraak te kunnen afleiden.

Soms, Dames en Heren, zijn situaties in de samenleving van dien aard dat men buiten het karkan van budgettaire orthodoxie moet kunnen treden.

Ik slaag er niet in de raad ervan te overtuigen, maar zowel op provinciaal, gemeentelijk, gewestelijk, nationaal, Europees als op internationaal niveau moet er iets gebeuren. En op elk niveau moet men dat nu doen.

Ik betreur het dat we daar niet wat verder in gaan.
Dank u.

LANDBOUW EN PLATTELAND

BELEIDSNOTA P. 7-8: 2.1. LANDBOUW EN PLATTELAND: "PLATTELAND: LANDSCHAPPELIJKE KWALITEIT T.O. ECONOMISCH DRAAGVLAK"

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn eerste tussenkomst gaat over 'platteland: landschappelijke kwaliteit tegenover het economische draagvlak'.

Landschap, landbouw en open ruimte zijn zeker 'kostbare' elementen in een plattelandsgemeente. De plattelandsgemeenten erkennen de waarde van het open landschap en zijn ook bereid dit maximaal te vrijwaren.

Belangrijk lijkt mij evenwel dat dit toch ook financieel wordt gehonoreerd. Bijvoorbeeld:

- op individuele basis: compensaties aan landbouwers die beperkingen krijgen opgelegd in de buurt van natuurgebieden, maar ook voor de inpassing van bedrijfsgebouwen in het landschap;
- ten aanzien van de gemeente die inkomen derft bij gebrek aan woningen en industrie;
- indirect door minder beperkingen op alternatieve economische activiteiten en toerisme, bijvoorbeeld het benutten van leegstaande hoeves.

De leefbaarheid van 'plattelandsgemeenten' staat onder druk door opties uit het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en ook het provinciaal structuurplan.

Europese middelen voor plattelandontwikkeling, Leader, zijn ondersteunende projectmiddelen voor plattelandsgemeenten in hun werking. Dat is zeker. Maar er is nood aan meer. Er is nood aan een structurele financiering om het economisch draagvlak van de plattelandsgemeenten te versterken.

Mijn vraag is: ziet de provincie hierin ook een taak?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 8: 2.1. LANDBOUW EN PLATTELAND – BELEIDSDOELSTELLING: BUITENGOED, GOED BUITEN IMPLEMENTEREN: DE LEADERMETHODIEK

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de nieuwe Europese programmaperiode PDPOII 2007-2013 wil het provinciebestuur samen met het Vlaams Gewest en de Europese Unie plattelandprojecten co-financieren en de uitvoering van twee lokale ontwikkelingsstrategieën via de Leadermethodiek financieel ondersteunen.

Op 5 juli 2007 heeft het Provinciaal Managementcomité Platteland naast de oproep voor plattelandprojecten in het Oost-Vlaamse buitengebied ook de oproep gelanceerd voor de opmaak van twee lokale ontwikkelingsstrategieën via de Leadermethodiek.

Ook uit Leader+ Meetjesland bleek reeds dat projecten op maat van het gebied werkelijk stimulansen geeft.

De provincie ondersteunt vanuit het Loket voor Landbouw en Platteland het tot stand komen van lokale ontwikkelingsstrategieën, de vorming van de plaatselijke groepen en de afbakening van de gebieden.

Ik heb enkele vragen hierbij, met name:

- welke regio's bereiden zich op dit moment voor op het indienen van een lokale ontwikkelingsstrategie via de Leadermethodiek?
- in welke mate is het provinciebestuur betrokken als bovenlokale taakbehartiger bij de opmaak van de ontwikkelingsplannen en hoe zit het met de betrokkenheid in de plaatselijke groepen?

DEBATTEN

- hoe zit de verdeling Europese, Vlaamse en provinciale middelen voor de gebiedsgerichte Leader-werking?
  - zijn er naast middelen voor de Leader-gebieden nog middelen beschikbaar voor het buitengebied?
- Dank u.

BUDGET P.152: G.U.620 03/640 01: SUBSIDIES VOOR DIVERSE PROEFPROJECTEN IN OOST-VLAANDEREN: VRAGEN OVER HET KENNISCENTRUM WATER

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 17 augustus nam ik deel aan de praktijkdag van het Kenniscentrum Water, namelijk: toekomstgericht waterbeheer: kansen voor land- en tuinbouw met themasessies en demo's rond waterbeheer.

Water vormt één van de belangrijkste productiefactoren voor de land- en tuinbouw.

In 2002 werd in Oost-Vlaanderen het Kenniscentrum Water opgericht om de doorstroming van de opgebouwde kennis rond watermanagement op de land- en tuinbouwbedrijven ter vergemakkelijken en te verbeteren.

Voor mij was het de eerste kennismaking met het centrum en ik was onder de indruk van de aanwezige knowhow. Het centrum vormt zeker een ondersteuning naar de overheid om het integrale waterbeleid binnen land- en tuinbouw te versterken. De belangrijkste actiedomeinen zijn: individuele waterzuivering, irrigatiesturing, optimalisatie van watergeefsystemen, opslag en conservering van regenwater, enz. In het budget 2008 vind ik niet onmiddellijk de financiering van dit Kenniscentrum Water terug.

Daarom volgende vragen:

- wordt het Kenniscentrum Water in de toekomst verder betoelaagd vanuit de Provincie?
- welke partners maken deel uit van het Kenniscentrum Water?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 7-8: 2.1. LANDBOUW EN PLATTELAND: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Oost-Vlaamse land- en tuinbouwsector is zeer gevarieerd. Er zijn nog altijd ongeveer 8 700 land- en tuinbouwbedrijven in onze provincie actief, waarbinnen zo een 16 700 familiale en niet-familiale arbeidskrachten tewerkgesteld zijn.

In het provinciale beleidsprogramma spreekt men van een tiental hefboomprojecten. Ikzelf ga in op enkele van deze tien punten.

Het is duidelijk dat de provincie ruimte wil creëren voor een duurzame landbouw die economisch en sociaal leefbaar is en nieuwe kansen schept voor een verbrede landbouw.

De lijnen van het Oost-Vlaamse plattelandsbeleid zijn uitgezet in de teksten 'Buitengoed, goed buiten'. Het provinciebestuur werkt aan een leefbaar en vitaal platteland, als dynamisch productiegebied, als een kwalitatief leef- en woongebied en als aanbieder van een aantal collectieve diensten zoals open ruimte, natuurrecreatie en stilte.

Sterk vereenvoudigd kan Oost-Vlaanderen opgedeeld worden in vier delen:

- de rijke Scheldepolders van het Meetjesland en het Waasland;
- de Scheldevallei van Antwerpen tot Gent en iets erover;
- de zandige en zandlemige tussenstrook met vooral tuinbouw en gemengde bedrijven rond Gent;
- de Vlaamse Ardennen.

Iedere landbouwstreek heeft zowat zijn eigen problemen.

In de Vlaamse Ardennen combineren de bedrijven akkerbouw en rundvee. De landbouw heeft door de eeuwen heen het landschap met zijn vruchtbare kouters naar zijn hand gezet. De laatste tijd is in die mooie valleien een touwtrekkerij aan de gang vanuit de sector natuur. Grote delen van de gronden waar landbouw actief is, wil men onttrekken aan de landbouwsector. Dat is een oud zeer.

In de zand- en leemstreek is er een zeer gevarieerde land- en tuinbouw. Voor veel gemengde bedrijven en rond Gent is vooral de tuinbouw en sierteelt van belang. De land- en tuinbouw hebben er af te rekenen met andere aanspraken op de ruimte, namelijk de verstedelijking en de vraag naar industrie en in bepaalde andere gebieden de bosuitbreiding.

In de Scheldevallei zijn de polders vanouds in gebruik als grasland of als ruwvoederwinning. Het structuurplan Vlaanderen beschouwt de Scheldevallei als een belangrijke groene ader. Bovendien wil het geactualiseerde Sigmaphan heel wat landbouwgronden omvormen tot overstromingsgebied, vaak gecombineerd met natuurontwikkeling.

De Scheldepolders zijn uiterst geschikt akkerbouwgebied. Daar heersen zware discussies met de natuur omdat de krekens – de vroegere getijengeulen – geclaimd worden als natuurontwikkeling. In het Waasland staan de polders onder sterke druk van een oprukkende Waaslandhaven.

Wat ik hier duidelijk wil stellen, Beste Dames en Heren, is dat de Oost-Vlaamse boer en tuinder in grondnood komt, dit onder druk van verscheidene actoren:

- afbakeningsprocessen zijn opgestart;
- de consensusgebieden zijn aangeduid, maar over de echte afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur is de discussie nog steeds op gang. Ik plaats een groot vraagteken bij de beloofde 750 000 hectaren voor landbouw in het structuurplan Vlaanderen.

Landbouw en ander ruimtegebruik zijn vaak moeilijk te verzoenen. Voor land- en tuinbouw is het gebruik van grond een zeer belangrijke productiefactor. Grond biedt ruimte en ontwikkelingskansen in een snel evoluerend economisch landbouwgebied.

Landbouw en natuur hebben steeds meer oog en begrip voor elkaar. Ik weet dat. De provincie Oost-Vlaanderen doet ook grote inspanningen op dit vlak. De natuurwaarden zijn voor de landbouw een belangrijke troef en de landbouw moet daarop inspelen. Maar landbouw moet mogelijk blijven. De provincie heeft daar volgens mij toch een bijzondere taak in.

Dan heb ik nog enkele vragen en bedenkingen.

Wat betreft milieuvergunningen in de landbouw.

Met de inwerkingtreding van Vlare I werd bij alle vergunningen verleend vóór 1 september 1991 de termijn ingekort tot maximum 20 jaar. Dit houdt in dat vele vergunningen aflopen op 1 september 2011. De meeste veehouderijen verkeren in dit geval zowel in klasse I, die door de provincie vergund wordt, als in klasse II, door de gemeenten.

Hoewel de kans geboden wordt om reeds vanaf 1 september 2007 een hernieuwing aan te vragen, zijn heel wat bedrijven niet onmiddellijk geneigd om van deze regeling gebruik te maken.

Men wil de vergunde periode van 20 jaar volledig afmaken.

De huidige wetgeving laat immers niet toe om de hernieuwde vergunning te laten ingaan vanaf de vervaldatum van de lopende vergunning. Men kan nu zijn vergunning vernieuwen als die loopt tot 2011, maar de looptijd begint onmiddellijk.

Wetende dat er eind 2007 een grote wijziging van Vlare mag verwacht worden, is het niet bevorderlijk om vergunninghouders aan te zetten tot voortijdige hernieuwing. Deze situatie zal voor heel wat milieudiensten voor de nodige problemen zorgen. De meeste landbouwers zullen een hernieuwing van hun milieuvergunning aanvragen op hetzelfde moment.

Is men voorzien op deze grote toeloop?

Wat betreft het Proefcentrum voor de Sierteelt.

Het Proefcentrum voor de Sierteelt is voor de sector van groot belang.

Zijn er voldoende middelen voorzien om het proefcentrum up-to-date te houden?

DEBATTEN

Stilstaan is immers achteruitgaan. Investerings zullen zeker nodig zijn in de toekomst om de rol van het proefcentrum naar behoren te kunnen uitvoeren.

Dan heb ik nog een korte vraag in verband met Rato.

De muskusrattenbestrijding loopt heel goed in onze provincie. De zaak is onder controle. Dit kunnen we echter niet zeggen over de 'bruine rat'. Ze voelt zich super thuis in de stallen en langs waterlopen.

Kan de provincie via Rato ook een rol spelen voor de bestrijding van de 'bruine rat'?

En graag wil ik afronden, Geachte Dames en Heren, met een positieve noot. Het programma 'Boer en buiten' is een veel bekeken programma op de regionale televisie. De land- en tuinbouwsector wordt er op een positieve manier in beeld gebracht. Dit is voor het imago van de landbouw van groot belang. Het is in ieder geval een beter programma dan 'Boer zoekt vrouw'.

Ook over het project 'Pierlepein', de muis die de kinderen op een speelse wijze wegwijs maakt op het landbouwbedrijf, hoor ik zeer positieve noten van leerkrachten en ouders.

Ik denk dat in de provincie de dienst Landbouw goed werk levert, maar toch enkele vragen naar de grondnoot voor de landbouw. De milieuvergunningen zullen toch ook wel een probleem geven, denk ik, Mijnheer de Gedeputeerde.
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 7-8: 2.1. LANDBOUW EN PLATTELAND: WELKE ACTIES, MAATREGELEN EN MIDDELEN WORDEN ER DOOR DE PROVINCIE GENOMEN OP HET RAAKVLAK LANDBOUW EN NATUUR?

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Gisteren hebt u bij uw beleidsverklaring gezegd dat de relatie landbouw en natuur volgend jaar speciale aandacht zou krijgen.

De samenwerking, relatie en raakvlakken tussen landbouw en natuur krijgen inderdaad steeds meer grotere aandacht in de publieke opinie. Landbouw en natuur zijn voor verschillende maatschappelijke doelstellingen, denk maar aan het landschap, niet meer los te koppelen van elkaar. Landbouw en natuur hebben ook steeds meer oog en begrip voor elkaar. We hebben dat zojuist ook gehoord van collega De Roo.

Dit bewijst het toenemende aantal landbouwers, die beheersovereenkomsten afsluiten en steeds meer natuurconservators die een beroep doen op landbouwers voor het beheer van natuurgebieden.

Mijn vraag is: welke acties, maatregelen en middelen worden er door de provincie genomen op het raakvlak landbouw en natuur?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 7-8: 2.1. LANDBOUW EN PLATTELAND: DE INVULLING VAN HET PROVINCIAAL PLATTELANDSBELEID

Mevrouw De Sutter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De Europese Commissie heeft op 24 oktober het Vlaamse Programma voor Plattelandsontwikkeling periode 2007-2013 definitief goedgekeurd. Dit programma is van groot belang voor de leefbaarheid van het platteland en de landbouwsector in Vlaanderen, waarmee een bedrag van 224 500 000 EUR Europese co-financiering is gemoeid. Het programma bevat maatregelen die de landbouwsector en het platteland in Vlaanderen op economisch, ecologisch en maatschappelijk vlak moeten versterken.

Het leeuwendeel van de middelen – zo een 60% – is gereserveerd voor het Vlaams Landbouw Investeringsfonds waarbinnen milieu, energie- en dierenwelzijninvesteringen prioritair aan bod komen.

Een tweede pijler betreft de ecologische as.

De maatregelen die hierin worden naar voren geschoven beogen een verbetering van het leefmilieu waaraan 25% van de middelen worden toegewezen.

De overige middelen worden ingezet om in samenspraak met de provincies maatregelen te treffen om de leefbaarheid van het platteland en de plattelandsdorpen te versterken.

In 2007 was Oost-Vlaanderen een zeer groot voorbeeld inzake het provinciale plattelandsbeleid. In het overgangsjaar, voor wat betreft de financiering, zijn er met provinciaal geld 13 projecten succesvol afgerond.

Nu er terug Europese middelen voor handen zijn, heb ik volgende vragen:

- hoe zal de nieuwe programmaperiode in Oost-Vlaanderen concreet worden ingevuld?
- welke maatregelen worden aangepakt om te werken aan een geïntegreerd gebiedsgericht en gedifferentieerd plattelandsbeleid?
- hoe zit het met de verhouding van de co-financiering en welke budgetten dienen voorzien te worden door het provinciebestuur om ervoor te zorgen dat er geen Europese middelen verloren gaan?

Dank u.

LOGISTIEK

BELEIDSNOTA P. 10: 3.2. LOGISTIEK – CENTRALE AANKOPEN: DE CENTRALE AANKOOPDIENST

De heer Van Malderen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Enkele jaren geleden werd er een centrale aankoopdienst gecreëerd. Doelstellingen hierbij waren:

- een beter stockbeheer;
- minder administratieve lasten voor de diensten;
- besparingen door centralisatie van aankopen.

Mijn vraag is: zijn deze doelstellingen gehaald en is het resultaat inmiddels reeds zichtbaar?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal mijn best doen om een beetje gestructureerd te antwoorden. Ik heb veel documentatie en tekst meegebracht, maar ik ga proberen het te resumeren.

Wat de tussenkomst van collega De Roo betreft, kan ik van meetaf aan zeggen dat wij voor milieu het nodige al gedaan hebben in de deputatie om ervoor te zorgen dat het op een correcte en goede manier zal verlopen.

Er is trouwens in overleg tussen de gedeputeerde voor Leefmilieu en de gedeputeerde voor Personeel een plan uitgewerkt om voldoende personeel te voorzien, weliswaar tijdelijk, in een soort project, om die toevloed van nieuwe dossiers op te vangen.

Dat is gebeurd, dat is operationeel. Die cel is trouwens stilaan aan het 'bemensen'.

Ten tweede kennen we het probleem.

Als men een aanvraag doet in 2007 – want men kan het vier jaar vervroegd doen – verliest men vier jaar exploitatietermijn.

Maar daar kan ik niets aan doen. Daar zijn wij de uitvoerder van de Vlaamse regelgeving. En ik denk dat u beter weet dan mij, gelet op uw verantwoordelijkheden, ook in beroepsorganisaties, dat de beroepsorganisaties daar samen aan het lobbyen zijn zowel bij de administratie als bij de Vlaamse regering om dat probleem op te lossen.

DEBATTEN

Sommigen zullen zeggen: "Dat is geen probleem. Ze krijgen opnieuw 20 jaar en daarna zullen ze weer 20 jaar krijgen." Maar dat zal wel problemen stellen voor de financiering en voor het indienen van nieuwe VLIF-dossiers.

Maar goed, dat is niet mijn verantwoordelijkheid. We gaan er dan ook van uit dat het wel correct zal verlopen en dat men daar een oplossing zal voor zoeken.

Wat het Proefcentrum voor Sierteelt betreft.

Het gaat niet over het Proefcentrum voor Sierteelt alleen, maar de proefcentra in het algemeen. Er staat in onze beleidsverklaring dat wij ons onverkort blijven inzetten voor onze proefcentra. Dat is een afspraak die we gemaakt hebben in het kerntakendebat - één van de weinige heel concrete afspraken – namelijk dat provincies de verantwoordelijkheid zouden opnemen voor de centra voor toegepast en praktijkonderzoek in land- en tuinbouw.

En dat doen we ook.

Voor de werking van het Proefcentrum voor de Sierteelt is er een bedrag van 530 000 EUR ingeschreven. Dat is geen kleine bedrag. Voor investeringen is er 150 000 EUR ingeschreven. Ze hebben dat nodig, want als Vlaanderen subsidieert, moet men de helft bijleggen. Dus dat gebeurt. Ik denk dat we daar echt ons werk doen.

Dat gebeurt trouwens ook in de andere provincies. Er is regelmatig overleg tussen de directies van de proefcentra, de gedeputeerden die daar verantwoordelijkheid voor dragen, de Vlaamse administratie en het kabinet van de bevoegde minister.

U hebt ook nog een aantal andere vragen gesteld over de afbakening van de agrarische structuur. Ik heb ook schrik en vrees. Trouwens, men is al bezig met een nieuwe planperiode. En op een bepaald moment waren de vragen aan het binnenkomen om, in plaats van 750 000 hectaren agrarisch gebied over te houden, er nog eens 100 000 af te toen. Dat is de realiteit. De Vlaamse regering heeft van meetaf aan gezegd: "Nee, wij blijven het engagement van vroeger – van 806 000 naar 750 000 hectaren – honoreren. Er komen er geen bij op dit moment. En wij gaan verder met de afbakening."

De afbakening loopt niet gemakkelijk. Ze vergt wat tijd. De Vlaamse regering heeft recent nog bevestigd dat ze eind deze legislatuur met de afbakening rond wil zijn. En het loopt al niet gemakkelijk voor de eerste 400 000 à 500 000 hectaren.

Dat zijn die hectaren waar er in feite geen discussie zou mogen over bestaan.

Dus het wordt nog een moeilijke discussie, zeker bij de verwevingsgebieden. Maar engagementen zijn engagementen. Wij zijn ook niet verantwoordelijk voor de uitvoering. Wij kunnen er alleen maar aan meewerken en daar waar het pas heeft werken we mee. Er zijn medewerkers uit dit huis betrokken bij al die begeleidingsgroepen.

Wij blijven dus zeggen: een duurzaam land- en tuinbouwbeleid. Wij zetten in op provinciale kerntaken. Wij schrijven ons in in Europese en Vlaamse samenwerkingsverbanden, maar geven eigen accenten. Wij zetten bijkomend in op de vernieuwde relatie stad-platteland, landbouweducatie, innovatie, landschapsintegratie en imago-opbouw.

U hebt al verwezen naar het voorbeeld 'Boer en buiten', dat eigenlijk deel uitmaakt van een Europees project. Het is een initiatief van de Provinciale Landbouwkamer, niet van de provincie als dusdanig. Er zit wel onrechtstreeks provinciaal geld in, maar vooral ook Europees en Vlaams geld.

Maar het is een goed voorbeeld hoe we elke week een kleine positieve boodschap over land- en tuinbouw in deze provincie willen brengen.

De provincie Limburg heeft ook zo iets: Wakker op de akker.

Overleg en samenwerking met andere overheden zijn daarbij echt belangrijk.

Wij zetten ook in op communicatie en overleg. Het is in een vraag van mevrouw Verheirstraeten ook aan bod gekomen.

Onder het artikel 620 01/613 00, toelichting 224, hebben we 25 000 EUR voorzien voor een Landbouw-Natuurfonds. Samenwerkingsprojecten die in overleg tussen landbouw en natuur tot stand komen, kunnen we daarmee betoelagen en steunen.

Wij zetten daar echt op in en hebben dat ook uitgedrukt in een speciaal krediet in onze begroting.

Het Loket voor Landbouw en Platteland probeert nog altijd het aanspreekpunt te zijn voor al wie met land- en tuinbouw in deze provincie te maken heeft, inclusief de administraties van onze 65 gemeenten.

Dus ook dat is belangrijk.

Wij nemen de coördinatierol inzake landbouw- en plattelandseducatie op ons.

De Provinciale Landbouwkamer heeft - dankzij de middelen uit plattelandsontwikkeling, met co-financiering van Oost-Vlaanderen, Vlaanderen en Europa - naar scholen toe, naar kinderen toe iets opgezet rond het imago en de kennis over land- en tuinbouw via het project Pierlepein.

Dat is een onafhankelijk en neutraal netwerk van land- en tuinbouwbedrijven waar scholen, verenigingen en gezinnen terecht kunnen voor bezoeken aan een hedendaags in werking zijnd land- of tuinbouwbedrijf.

Het is geen schoolboerderij, maar een echte boerderij, waar men echt met de boeren kan praten, echt naar de beesten kijken, naar het land, het materiaal, waar men kan spreken over een beleidsvoering, enz., dit alles in een taal die leerkrachten en kinderen verstaan.

Mevrouw Verheirstraeten, het raakvlak landbouw en natuur heb ik al even aangehaald.

Wij geloven echt in de samenspraak landbouw en natuur. Dat is een proces van lange adem geweest. De tijd dat we met getrokken messen tegenover elkaar stonden is gelukkig voorbij. Ik zie dat er langs de groene kant meer begrip groeit voor de boeren en dat de boeren ook begrip hebben voor aanspraken vanuit de samenleving rond milieu en natuur, met dien verstande dat ze zeggen: als we economische schade lijden door sommige maatregelen moeten u ons behoorlijk vergoeden. Anderzijds zeggen we: wij zijn technisch in staat om een bijdrage te leveren tot natuurbeheer. Wij hebben materiaal- en terreinkennis.

Wel, wij zien dat het vandaag effect begint te ressorteren en dat is een goede politiek. Daar staan we ook achter, dat ondersteunen we van harte.

Mevrouw Willems had verschillende tussenkomsten.

Ze heeft het onder meer gehad – en mevrouw Verheirstraeten is daar ook even op ingegaan – over de samenwerking landbouw, landschap en natuur.

Wij hebben intern een organisme dat daarrond werkt. Wij noemen dat IDOLANA. Het is geen naam van één of andere mooie vrouw in dit huis, maar betekent InterDienstenOverleg Landbouw en Natuur.

Tijdens dat overleg worden acties, suggesties, projecten en initiatieven op het raakvlak van landbouw en natuur, die vanuit deze provincie gebeuren, besproken.

Wij proberen ook om via het Landbouwnatuurfonds een flexibel instrument te creëren dat we kunnen inzetten voor allerlei initiatieven.

In dat Interdienstenoverleg komt ook de afbakening en ontwikkeling van natuurontwikkelingsgebieden en de afbakening van de agrarische structuur ter sprake. Wij voorzien subsidies voor de aanleg en het onderhoud van kleine landschapselementen. En dan zijn er nog een aantal specifieke projecten, zoals 'Draagvlakverbreding Landbouw en Milieu'.

Extern heb ik al verwezen naar de Provinciale Landbouwkamer, project 'Boer en buiten'. Maar er is ook BOBOL - dat klinkt ook wel mooi – of 'Boeren bouwen aan het landschap'.

Partners uit West-Vlaanderen, Zeeland en Oost-Vlaanderen werken, met kredieten van Europa die voor een stuk uit de winkel van collega De Buck komen, samen rond gezamenlijke thema's zoals landschap, regiospecifieke aspecten, agrarisch bouwen.

Als we nieuwe gebouwen zetten in het agrarisch gebied, hoe kunnen we dat op een manier doen die beter integreert in het landschap?

Er zijn heel mooie voorbeelden van te geven.

Wat doen we daarvoor?

Wij:

- subsidiëren die bouw niet, maar wij subsidiëren wel de meerkosten die architecten soms hebben daardoor;
- gaan mee de boer op om met het bestuur Monumenten en Landschappen te praten als het over een beschermde hoeve gaat;
- hebben hele mooie voorbeelden te tonen aan mensen hoe men met kleine ingrepen de monotonie van de prefabschuren kan doorbreken, hoe men met wat beplanting de dingen beter kan inkaderen in het landschap.

Ik denk dat het allemaal positieve signalen zijn vanuit de sector. Het zijn dingen waar we achter staan met deze deputatie. En ik denk dat we met zo een initiatieven op de instemming van heel de raad kunnen rekenen.

DEBATTEN

Mevrouw De Sutter en mevrouw Willems hebben het ook gehad over het provinciaal plattelandsbeleid als dusdanig. De Leadermethodiek komt hierbij ter sprake.

Dat plattelandsbeleid betekent wel één en ander. U zult gezien hebben in onze begroting dat we daarvoor dit jaar 1 125 000 EUR provinciale co-financiering voorzien. Dat genereert een veelheid aan Europese en Vlaamse middelen. Onze handleiding daarbij is 'Buitengoed, goed buiten', ons plattelandsbeleidsplan. Dat is een 20-puntenprogramma dat in deze raad voorgesteld is. Dat is het kader waarin we werken, over de provinciale sectoren en diensten heen.

Er zijn een aantal eigen provinciale acties rond groene zorg, de Ronde Tafel, een overlegstelsel rond landbouweducatie. We hebben een co-financieringsreglement gemaakt voor dat Vlaamse Programma voor Plattelandsontwikkeling. Onder meer is voorzien in 83 plattelandsprojecten tot nu toe. En in de nieuwe programmeringsperiode 2007-2013 – en daar gingen de vragen heel specifiek over – zijn de provinciebesturen uitdrukkelijk betrokken bij As 3.

U weet dat er in de plattelandsontwikkeling vier assen zijn:

- as 1: een economische as. Daar komt de VLIF-reglementering uit;
- as 2: een as naar milieu toe;
- as 3: de verbetering van de leefkwaliteit op het platteland;
- as 4: de Leadermethodiek.

As 3, leefbaarheid op het platteland – diversificatie van de plattelandseconomie, en as 4, toepassing van de Leadermethodiek. Dat is eigenlijk van onder uit veel kleine acties laten komen die ook de leefbaarheid van het platteland en de diversificatie van de plattelandseconomie ten goede kunnen komen.

Op 13 juni 2007 is dat uitvoeringsprogramma in deze raad goedgekeurd. De Europese verordening stelt de Leadermethodiek te integreren. Het komt erop neer dat we verplicht zijn minimaal 60% van onze middelen in te zetten in maximaal twee Leadergebieden die:

- maximaal 150 000, maar bij afwijking 250 000 inwoners mogen kennen;
- aaneengesloten gemeenten of deelgemeenten moeten zijn;
- een bevolkingsdichtheid van minder dan 250 inwoners/km² hebben;
- een bebouwingsindex van minder dan 15% hebben.

Ik probeer te resumeren. Ik geef u niet alle details, maar de grote lijnen. Dan kunnen we beter zien waar we gaan uitkomen.

Wij hebben er principieel voor geopteerd, en we proberen dat wat aan te sturen vanuit ons Steunpunt Platteland, om twee zo groot mogelijke Leadergebieden te maken waardoor we theoretisch 500 000 mensen kunnen bereiken in onze provincie.

Er wonen er 1 380 000.

Die andere 880 000 inwoners zullen maximaal over 40% van de middelen voor plattelandsontwikkeling kunnen beschikken. Vandaar dat we ook gezegd hebben: laat ons maximaal die twee gebieden die 250 000 inwoners tellen, dan bereiken we toch 500 000 mensen. In die 880 000 inwoners zitten er al meer dan 200 000 van de stad Gent die ik moeilijk tot het platteland kan rekenen, alhoewel Drongen en Zwijnaarde een stuk platteland is.

Sint-Niklaas is een centrumstad, maar Stekene en wat er rond ligt, is voor een stuk platteland. We hebben daar trouwens al projecten gerealiseerd. Mevrouw Van Duyse zal u daar meer kunnen over vertellen, want zij was toen burgemeester en initiatiefnemer van een paar van die zaken.

We doen daar ons werk, we zetten daar middelen voor in, er zit een strategie achter. Wij hebben recent oproepen gelanceerd via het Provinciaal Management Comité, want het is een vrij ingewikkelde infrastructuur.

We hebben een Provinciaal Management Comité waar heel de wereld in zit. Dat zou naar het schijnt het voordeel hebben dat men een groot draagvlak heeft en men gemakkelijk in consensus kan werken.

Tot nu toe marcheert dat.

Daarnaast hebben we een Provinciaal Steunpunt Platteland dat de technische voorbereiding en de advisering uitwerkt naar dat Provinciaal Managementcomité.

En we hebben onze eigen dienst 102 met zijn medewerkers.

Wij hebben een aantal kwalitatieve selectiecriteria. Ik ga u dat niet allemaal uit de doeken doen. Dit is besproken in de raad van 13 juni.

Wat de financiering betreft zullen we vanaf 2008 werken met een verdeelsleutel. En we hebben daarin een beetje geluk. Oost-Vlaanderen zal beschikken over 21,8% van de EU-middelen die toegezegd zijn voor de vijf Vlaamse provincies.

Ook de provinciale en Vlaamse middelen moeten volgen. Het zit in dezelfde orde. Tijdens het overleg dat we als gedeputeerden Platteland op 23 mei 2007 hadden met het kabinet van de bevoegde minister over de provinciale co-financiering hebben we afspraken gemaakt. De afspraak houdt in dat wij nu een tandje bijsteken, dat Vlaanderen later zal volgen en wij dan wat kunnen verminderen. Op die manier proberen wij ervoor te zorgen dat er evenveel middelen als vroeger aanwezig blijven voor de plattelandsontwikkeling.

U weet dat België op een bepaald moment heeft afgezien van een aantal middelen voor plattelandsontwikkeling. Dat geldt zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië. Maar in totaliteit zullen we evenveel kunnen doen als vroeger omdat de provincies en Vlaanderen hun verantwoordelijkheid genomen hebben.

Wij blijven die afspraken herhalen en zeggen dat wij ons budget in de toekomst niet aanpassen als het Vlaamse budget niet wordt aangepast. De afspraken moeten aan beide kanten gehonoreerd worden, niet aan ene kant. Maar we gaan ervan uit dat de Vlaamse overheid een betrouwbare partner is en dat ze zal doen wat afgesproken is, temeer we vernomen hebben dat de Vlaamse regering en de Vlaamse overheid over middelen beschikt vandaag.

Dus 60% gaat naar de twee Leadergebieden en 40% naar de rest van onze provincie.

Dan was er de vraag van mevrouw Willems: waar bent u nu concreet mee bezig wat betreft de Leaderproblematiek?

Wel, het moet van onderaan komen. Wij gaan niet rond en zeggen niet 'hier gaan we nu eens een Plaatselijke Groep formeren en een Leadergebied maken'.

Er is er één in het Meetjesland, vandaag. Vanuit de ervaring die men daar heeft en rekening houdend met het feit dat heel het gebied Meetjesland opgenomen is in de Resoc Meetjesland-Leiestreek, zal men nu proberen een Leadergebied te formeren Meetjesland-Leiestreek. Resoc zal daar ook een rol in spelen. Het Streekplatform speelt daar een rol in. Dat is bezig. We laten ze daar doen. We volgen dat vanop afstand. Men doet regelmatig beroep op de kennis en de expertise van onze dienst Land- en Tuinbouw, van ons Loket Landbouw en Platteland.

Een tweede formatie is bezig in Zuid-Oost-Vlaanderen. Daar is de trekker een beetje het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen, dat al wat ervaring heeft in samenwerkingsverbanden. Zij proberen daar een Leadergroep te maken. Ze werken met Toerisme Vlaamse Ardennen en het Streekoverleg Zuid-Oost-Vlaanderen.

We hebben de mensen die daarmee bezig zijn informeel laten weten dat wij graag zouden zien dat het tweemaal 250 000 man is die men bereikt en in een aaneengesloten gebied.

Dat is ongeveer de stand van zaken.

We hebben een samenwerkingsovereenkomst ondertekend op 28 september 2006, dit naar aanleiding van een ministerieel besluit van 9 juni 2006.

Budgetten zijn niet definitief, maar liggen toch in deze grootorde. We moeten ervan uitgaan dat er voor die twee plaatselijke groepen minimaal 440 000 EUR en maximaal 738 000 EUR co-financiering zal zijn. Tussen die twee vorken zal het zich bewegen.

Ik ga verder over cijfers niet veel zeggen, want ze zijn niet definitief. Ik heb graag correcte en volledige informatie te geven.

Ik ga van het platteland over naar de rat. Daar werd een vraag over gesteld door Geert De Roo. Eigenlijk zou u uw vraag aan Rato moeten stellen, Collega. Maar ik ben jaren voorzitter geweest van Rato en ik zit namens de provincie, samen met anderen, in die raad van bestuur.

DEBATTEN

De overheid heeft geen verplichte opdracht ten aanzien van bruine ratten. Het zijn de gebruikers en de eigenaars van de gebouwen en de percelen die ze moeten verwijderen. Maar wij leven in een samenleving waar de mensen zeggen dat de overheid alles moet doen. Langs de ene kant zegt men dat de overheid zich met niets mag moeien, dat er veel te veel administratieve overlast is en dat de overheid zich met alles moet. Aan de andere kant zeggen diezelfde burgers: er zitten hier ratten en u moet die komen opruimen.

De mensen kennen dat niet meer, ratten. Ik ben de zoon van een aardappelhandelaar. Wij hadden nog jutezakken indertijd. Ik heb dikwijls van die beesten gezien. Maar ik vind ze ook niet grappig. Er zijn mensen die dat thuis houden voor hun plezier, maar ieder diertje zijn pleziertje zeg ik dan. Veel mensen gaan naar de gemeente en zeggen: wij hebben ratten gezien, bruine of zwarte, en u moet die komen opruimen. Vele gemeenten gaan daar op vrijwillige basis op in, maar er is absoluut geen enkele wettelijke verplichting. De eigenaars en de gebruikers van percelen en gebouwen moeten dat zelf opkuisen.

Binnen Rato is er een werkgroep bestrijding bruine rat opgericht omdat er daar vraag naar is. Men zal met de vzw Rato, die contracten afsluit met gemeenten om tot ontrating van muskusratten over te gaan, ook een contract kunnen afsluiten om bruine ratten te bestrijden als u daar als gemeente voor betaalt. Er is trouwens wat dat betreft al een infomoment geweest voor ambtenaren op 11 mei 2006.

De rattenbestrijders krijgen ook bijkomende bijscholing. Ze maken rattenbuizen aan, er zijn sensibiliseringscampagnes, enz.

Dan is er nog de vraag van Annick Willems over het Kenniscentrum Water.

Voor het Kenniscentrum Water is er 36 000 EUR ingeschreven. Dat was vroeger 50 000 EUR. We hebben daar een beetje op bezuinigd.

We hebben dat niet zomaar gedaan.

Politiek is keuzes maken en die keuzes ook kunnen verantwoorden.

Waarom zijn we van 50 000 EUR naar 36 000 EUR gegaan?

Ten eerste werkt dat centrum nu. Het is op kruissnelheid.

Ten tweede hebben we dat centrum geïntegreerd binnen het Proefcentrum voor de Groenteteelt in Kruishoutem. Al wie werkt rond water in onze provincie komt daar samen. Het is een samenwerking tussen de provincie Oost-Vlaanderen, Landbouw en Platteland, de Provinciale Landbouwkamer, het Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt, het Proefcentrum voor de Sierteelt en het Interprovinciaal Proefcentrum voor de Aardappelteelt. We hebben het in Kruishoutem gezet omdat wij dan één aanspreekpunt hebben waar mensen terecht kunnen. En die partners brengen ook iets in daarin.

Dat Kenniscentrum Water wil hét aanspreekpunt zijn in Oost-Vlaanderen voor land- en tuinbouwers om hen te begeleiden naar efficiënt en duurzaam gebruik van water.

Wij kunnen nog verder besparen op watergebruik. Dat is ook kostenbesparend, effectief kostenbesparend, als boeren kunnen sparen op watergebruik. Het is ook duurzaam, ecologisch verantwoord en het werkt mee aan het imago van de sector.

Maar boeren zijn ook geïnteresseerd in een constante kwaliteit voor bepaalde toepassingen. Voor andere toepassingen, bijvoorbeeld het spoelen van materiaal en het kuisen van machines, speelt die kwaliteit niet zo een grote rol. Daar kan men veel gebruik maken van recuperatiewater.

Dat moeten we hen allemaal wat leren door hen dat effectief te tonen, te demonstreren. Het is ook geen exacte wetenschap. Men moet soms zoeken hoe parameters zich verhouden.

We hebben daar serieus in geïnvesteerd de voorbije jaren. We blijven dat doen. We weten dat anderen daar ook hun steentje moeten in bijdragen.

Het Kenniscentrum Water is één van de dingen waarop we fier zijn, waar regelmatig studiedagen voor georganiseerd worden. Het is trouwens naar aanleiding van zo een studiedag dat de collega haar vragen stelt.

Er zijn ook zoneringsplannen. De collega weet dat ook. Zij is burgemeester van een kleine gemeente die echt in het platteland ligt. Er zijn maar twee echte plattelandsgemeenten in Oost-Vlaanderen, met name Sint-Laureins en Maarkedal. Als we de bebouwingsindex weglaten, is er nog een derde gemeente: Wortegem-Petegem. Zij weet dus ook dat de zoneringsplannen voor de individuele afvalzuiveringsinstallaties een reëel probleem zijn voor landelijke gemeenten. Zij weet ook dat de opvolging van de effluent en de kwaliteit van die installaties een bijkomend probleem is. Het is niet alleen installeren, maar ook controleren. We zijn er nog niet uit of we daar echt een rol willen of kunnen in spelen met dat Kenniscentrum Water. De gegevens zijn beschikbaar. We denken persoonlijk dat het meer een rol is voor de waterintercommunales, want het moet goed opgevolgd worden wil men de kwaliteit van die installaties onder controle houden. De collega heeft gelijk dat ze daar de aandacht op vestigt. Zeker voor de landelijke gebieden is dit een serieus probleem.

Wat de Centrale Aankoopdienst betreft.

Wij hebben een eigen personeelsomkadering gecreëerd van hoog niveau. De cijfers die we op dit moment hebben tonen aan dat wij reëel toch een aantal besparingen realiseren. Een aantal decentraal verspreide aankopen gebeurt nu samen terwijl vroeger heel veel diensten zelf hun aankopen deden bij verschillende leveranciers.

Daar is nu een stroomlijn in gekomen. We kunnen daar betere prijzen mee bedingen.

Er is een basisstock beschikbaar waaruit men automatisch, zonder veel administratieve formaliteiten, kan bestellen.

Wil men iets speciaals, dan moet er gemotiveerd worden.

Vroeger was dat allemaal een automatisme. Iedereen trok zijn plan op zijn eigen werkdienstbudgetten.

Die procedures worden goed opgevolgd en het is goed dat het centraal gebeurt, want de wet- en regelgeving voor aankopen in overheidsdiensten is vrij complex.

Concreet betekent dat een ontlasting voor ons personeel en zeker voor onze diensthoofden en -chefs in de verschillende onderdelen van onze administratie. Dat effect is er zeker.

De decentralisatie is niet mogelijk voor alle aankopen. Er zijn specifieke dienstaankopen. Maar dan adviseren we, vooral naar de procedures toe. Hoe moet men de procedure volgen? Welke procedure is het meest aangewezen?

We proberen terzelfder tijd te streven naar eenvormigheid, vereenvoudiging en transparantie.

Er is ook vaak een opportuniteitsvraag. Zouden we dit of dat kopen?

Door het feit dat wij nu één expertisecentrum hebben, en dat is de Centrale Aankoopdienst, heeft men ook een aanspreekpunt dat daarbij kan begeleiden.

De rapporten die we tot nu toe gekregen hebben, zijn positief. Er wordt om het semester gerapporteerd aan de deputatie, waarbij we aan de dienst gezegd hebben: geef nu zelf eens aan waar u performant in bent, waar u goed in bent, welke 'besparingen' u eventueel realiseert, niet door minder aan te kopen, maar vooral door het op een andere manier te doen, door aan een beter stockbeheer te doen.

Zoals ik reeds bij de inleidende speech gezegd heb, is het ook zo dat wij via de Centrale Aankoopdienst een centraal wagenreservatiesysteem gaan opstarten.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat het een goede beslissing geweest is om dat te doen. We zullen dat misschien binnen een paar jaren moeten bijsturen en herzien omdat men actueel moet blijven en de dingen permanent in vraag moet stellen.

Wat landbouw betreft ben ik blij met de belangstelling die het onderwerp wegdraagt, want het is inderdaad één van de weinige economische sectoren waar we als provincie een rol spelen. Wij doen dat niet voor de textielsector, niet voor de automobielenijverheid, wel voor land- en tuinbouw.

Waarom?

Omdat we daar altijd historisch een rol in gespeeld hebben. Het gaat nog altijd over 'primum vivere, deinde philosophari': eerst zorgen dat er eten is en er daarna veel over praten.

Het noemt ook niet toevallig de 'primaire sector'. Primair, niet omdat het primair is in de zin van primaten, maar omdat het de eerste en de belangrijkste sector is. Er moet voldoende veilig voedsel zijn.

DEBATTEN

We hebben altijd een rol gespeeld inzake ziektebestrijding. We hebben altijd een rol gespeeld in het opdrijven van de productiviteit van land- en tuinbouw. Vandaag is die rol iets anders. Wij blijven erkennen dat het een economisch belangrijke sector is. En wij blijven zeggen dat het een belangrijke sector is voor het landschap. Meer dan de helft van de kadastrale oppervlakte wordt door land- en tuinbouw ingenomen en onderhouden, het ene al wat beter dan het andere. Maar we blijven erbij zeggen dat we als provincie een rol willen spelen voor een duurzame landbouw.

We stellen tot ons plezier vast dat de samenleving deze sector veel positiever waardeert dan 10 jaar geleden.

Ik stel met genoegen vast dat men uit onverdachte bron, zoals BBL, zegt dat de sector land- en tuinbouw echt meetbare resultaten heeft geleverd inzake het leefmilieu.

Dank u.

Applaus

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben blij met de woorden van de collega's.

Ik denk dat de tijd voorbij is dat de natuurverenigingen met getrokken messen tegenover de landbouwers stonden.

Persoonlijk denk ik dat het grootste gevaar voor de landbouw – zeker in Oost-Vlaanderen – niet van de natuur komt, maar wel van het harde geld, met name de verkavelingen.

Collega De Roo spreekt over het Deurganckdok.

Ik zeg dat men zich zal moeten schrap zetten tegen de verkavelingen. De druk op landbouwgrond om die te bebouwen zal serieus naar boven gaan en de bebouwing en bewoning zal meer nefast zijn voor de landbouw dan de natuurverenigingen.

De tuinbouw wordt hier zo een klein beetje weggemoffeld.

Hier geldt dezelfde opmerking. Ik kom uit Merelbeke. Vroeger waren er daar misschien 70, 80 of 90 bloemisterijen. Nu zijn er nog één of twee.

Voor elke bloemisterij die stilvalt, komt er geen nieuwe bloemist, geen nieuwe tuinbouw in de plaats. U mag drie keer raden wat er gebeurt: ze worden verkaveld.

Ik denk dat de sector nu en dan eens een aantal zaken moet bekijken. Wil men die serres in stand houden, zal men daar iets moeten voor doen. Anders komt het grote geld van de verkavelaars bij die mensen terecht. Het is hen gegund, maar men moet niet altijd klagen.

Dank u.

COMMUNICATIE

BELEIDSNOTA P. 41: 3.3 COMMUNICATIE: REGIOMARKETING

Mevrouw Van Keymolen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de begroting is een aanzienlijk bedrag voorzien van 125 000 EUR voor regiomarketing. Vroeger werden ook al regioplannen opgemaakt onder meer door de GOM en Toerisme Oost-Vlaanderen. Mijn vraag is dan ook kort. Is dit verloren werk geweest en wat wil men in feite bereiken met die regiomarketing?

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mevrouw dit is uw maidenspeech en bij de maidenspeech wordt er altijd geapplaudisseerd. Bij u geldt dit zeker want u bent een maiden. Sommigen krijgen er zelfs twee en mijnheer Vercamer krijgt er elk jaar een.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vragen zijn zeer concreet, kort, helder en duidelijk geformuleerd. Dat is kwalitatief hoogstaand. Ik zal proberen om kort te antwoorden, maar ik moet toch eerst een definitie geven. Regiomarketing is een proces van ontwikkelen, coördineren, uitvoeren en evalueren van integrale strategieën waarbij rekening wordt gehouden met de regionale doelgroepen en met het geschapen beleidskader van de hogere overheden. We doen dit om in te spelen op een betere profilering van de regionale diversiteit, om zo de concurrentie tussen de equivalente regio's in beeld te brengen. Door het attractiever maken van onze eigen regio proberen we de troeven van Oost-Vlaanderen bewust uit te spelen met de bedoeling een duidelijk profiel te geven aan onze provincie. Traditioneel worden daarbij drie groepen beoogd: de bewoners, de bezoekers en de bedrijven. We willen het ook tonen buiten onze provincie, maar we gaan ons niet in een echt concurrerende positie opstellen en zeggen dat wij de beste zijn en de anderen slecht. Wij willen objectief tonen wat we zijn. Oost-Vlaanderen een regio waar kennis, cultuur en creativiteit werken. Het resultaat zou moeten zijn dat we Oost-Vlaanderen profileren op een aantal pijlers. Dat 'toerisme' en 'economie' twee van deze pijlers zullen zijn, lijkt voor de hand te liggen (gelet op de doelgroepen bezoekers: toerisme en bedrijven). Dus het eerdere werk dat verricht werd is niet verloren.

Er is reeds een oefening geweest rond regiomarketing, maar dan echt vanuit een economische invalshoek en vanuit een toeristische invalshoek. Kwatongen zullen natuurlijk zeggen dat is geen logische volgorde van werken is, want je moet eigenlijk eerst van het algemene naar het specifieke werken en wij hebben hier een beetje van het specifieke naar het algemene gewerkt. Alhoewel voor de sector economie was regiomarketing economie 'algemeen' en voor toerisme ook. Wij denken dat wij van die eerdere specifieke regioplannen goed gebruik zullen kunnen maken in het globale Oost-Vlaamse regiomarketingsplan. Een vertegenwoordiger uit beide sectoren zal trouwens deel uitmaken van de stuurgroep regiomarketing. Dat is nogal evident. Het is ook de beste garantie dat het werk dat vroeger geleverd werd niet verloren zal gaan.

Ik ben blij met die vraag want ik heb daar in de 1ste commissie te weinig aandacht aan besteed. Ik heb daar kort iets over gezegd, maar te kort. Het is een punt dat ongetwijfeld terug zal komen. De bedoeling is als we zo'n regiomarketingplan hebben, dat we dat niet alleen zullen presenteren maar dat we daar lering zullen uit trekken, namelijk hoe we daar een aantal andere aspecten in onze beleidsvoering moeten op enteren.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, mag ik daar nog eventjes op aansluiten? Ik ben blij dat de heer gedeputeerde Vercamer een betere uitleg gegeven heeft en een verklaring. Je raakt eigenlijk datgene aan wat ik gisteren ook gezegd heb in verband met de RESOC's. In de RESOC's en zeker in de RESOC Gent en omgeving zijn er werkgroepen aan de slag. Een van die werkgroepen houdt zich bezig met het profileren, eigenlijk de streekontwikkeling. Mijn vaststelling is, dat het een angstvallig of moeizaam zoeken is naar hoe wij ons hier kunnen profileren op het toerisme met dezelfde sectoren zoals u daarnet heeft aangeraakt. Dat is natuurlijk belangrijk maar ik wijs hier op het gevaar van de dualiteit. Vooral omdat dit dan moet gevat worden in de RESOC's, in de regio strategische plannen. Die worden dan rechtstreeks gecommuniceerd naar de Vlaamse overheid, waarbij bepaalden uit de sociale groepen nu al zeggen dat ze daar toch min of meer een bindend advies over geven aan de Vlaamse overheid.

Dan zitten we hier terug in de paradox die ik gisteren heb geschetst. Het zou toch belangrijk zijn dat wij in de komende tijd verder nadenken over dit onderwerp en ook samen met de mensen uit de raad die in de verschillende RESOC's vertegenwoordigd zijn. We moeten misschien eens samenkomen om te kijken hoe we de violen goed op elkaar kunnen afstemmen, anders denk ik dat we terug naar de babylonische spraakverwarring gaan en dat ze er in Brussel niets van zullen begrijpen.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 41: 3.3 COMMUNICATIE: PERSCONFERENTIE EN JAARVERSLAG

De heer Veys

Ik wil de eerste gedeputeerde even herinneren aan mijn tussenkomst van gisteren. In verband met communicatie heb ik gewezen op het jaarverslag, het cijferboek en anderzijds ook naar de formule van de persconferentie, de ochtend van de zitting. Ik weet natuurlijk ook wel dat de deputatie vrij is om een persconferentie te geven wanneer zij dat wil, maar het resultaat ziet u en is ook in de pers te zien. Het kan natuurlijk ook zijn dat dit een politieke bedoeling heeft, maar ook hieraan gaan we toch iets moeten doen. Dit kan in samenspraak met de deputatie of met de meerderheid, ofwel moeten wijzelf een of ander initiatief nemen om de wanverhouding te beperken tussen enerzijds de inzet die verwacht wordt van de raadsleden en het perspubliek dat wij daarrond verwachten. Dat is natuurlijk niet de fout van de deputatie want men kan ze maar moeilijk naar hier sleuren. Toch vind ik dat men moet zoeken naar een formule dat het beeld dat naar buiten komt of in de pers komt, overeenstemt met de realiteit.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter. De opmerkingen van collega Beke treed ik bij, maar ik ga daar geen commentaar meer op geven want dat is gisteren gesteld en dit zal mee verwerkt worden. We gaan ook in de regiomarketing kijken hoe we er een troef kunnen van maken dat veel regio's zich willen profileren. Sommigen zeggen dat dit een zwakte is voor Oost-Vlaanderen omdat alles in stukjes verdeeld is en dat men zich soms afzet tegen die stad Gent maar dat zou ook een sterkte kunnen zijn. Maar goed dat proces moet doorgang vinden.

Collega Veys, het is nu de 23ste keer dat die persconferentie 's morgens gebeurt. Dat is ook op verzoek van de pers. Zij hebben dat gevraagd omdat ze dan ook de gelegenheid hebben om eens een technische vraag te stellen wat vandaag niet kan.

We hebben altijd gezegd dat we wachten tot de dag zelf voor een persconferentie en dat we die niet dagen op voorhand geven. We zorgen er ook altijd voor dat de fractieleiders voordien de teksten hebben. En indien nodig, Mijnheer Veys, kun jij ook persconferenties geven. Wij hebben daar geen problemen mee. Ik ga die zaak niet laten uitvergroten. Ik maak mij daar ook niet kwaad en druk in. Moeten we dat ooit herzien? Ik weet het niet. Het is op verzoek van de pers zelf dat we dat doen en we houden daar ook een beetje rekening mee.

U was daar gisteren ongenodigde gast, maar ik heb u niet buiten gestoken want dat is mijn stijl niet. U hebt mij gevraagd of u daar welkom was en ik heb u geantwoord dat de pers uitgenodigd is en dat zij welkom waren. U doet daar mee wat u wilt. Ik ben opgevoed in de sfeer van als ik niet gevraagd ben, dan ga ik niet en ik moet dan ook niet terugkeren. Maar elke vogel zingt zoals hij gebekt is en elk heeft zijn manieren zoals hij wilt.

Wat uw tweede opmerking betreft over uw cijferboek dat is eigenlijk bewust gekozen en als dat niet goed is, dan gaan we dat herzien. Wij maken een jaarverslag in een niet te dik boek dat op een mooie geïllustreerde manier probeert aan te tonen wat deze provincie allemaal doet. Overinformatie is een vorm van desinformatie. Daarnaast hebben we al het cijfermateriaal voor diegenen die cijfers nodig hebben. Ik heb thuis een exemplaar staan, ook een op mijn bureel en mijn secretariaat heeft er ook een. Ik gebruik dat vaak want je vindt daar in een oogopslag alle noodzakelijke cijfergegevens in terug over de provincie. Waarom hebben we nu niet zoveel aandacht aan die layout besteed? Heel simpel, je kunt alles vinden op het internet. Je moet dan wel een beetje zoeken. Daarom hebben we beslist om het materiaal beschikbaar te stellen in gedrukte vorm, maar in een eenvoudige versie. Als je cijfers zoekt moeten daar toch geen foto's bijstaan. Bij mij toch niet. Als ik het cijfer zoek over de evolutie van de bevolking in de gemeente x, dan moet ik daar geen foto van de burgemeester of van het schepencollege bij zien, dan wil ik enkel dat cijfer. Zo simpel is dat.

Als dit niet meevalt en er komen klachten over dan gaan we dat herzien. Dat is geen wet van Meden en Perzen. We hebben in het kader van behoorlijk bestuur gezegd: we gaan een jaarverslag maken dat gemakkelijk te lezen is en dat attractief is. Daarnaast een boek met cijfertjes waarvan je de gegevens ook op het net terugvindt. Zo simpel was dat. We hebben dat op een vrij goedkope manier uitgegeven. Dat is juist. Maar niet omdat we gierig zijn, want er zit daar een idee achter.

De heer voorzitter

Dank u. Dit brengt ons bij het hoofdstuk 'Economie en Middenstand'. We gaan daar nu mee beginnen Mijnheer gedeputeerde De Buck. We gaan proberen doorgaan tot kwart over zeven en misschien kunt u de antwoorden dinsdag geven tenzij er nog een paar tussenkomsten zijn. We gaan in elk geval nog een beetje doorgaan als iedereen akkoord gaat.

Dank u.

Tweede gedeputeerde Marc De Buck

ECONOMIE EN MIDDENSTAND

BELEIDSNOTA P. 9-11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND: VRAAG NAAR DE BREDERE PROVINCIALE ECONOMISCHE VISIE, EN HOE DIT BESTAANBAAR IS MET HET CONCEPT VAN DUURZAME (OOK ECONOMISCHE) ONTWIKKELING. POSITIEVE EN NEGATIEVE KANTEN

De heer Fiers

Mijn tussenkomst gaat over 'economie' in de brede zin van het woord, want dit is een zeer ruim verhaal. Ik begin meteen door een element uit de beleidsnota aan te halen. Ik heb er in mijn beleidstussenkomst ook al even over gesproken, namelijk Oost-Vlaanderen als logistieke draaischijf. Wij kijken met veel meewarigheid naar wat zich afspeelt in de Antwerpse haven en wat dat voor gevolgen zal hebben voor Vlaanderen en Oost-Vlaanderen in het bijzonder. Wij vermoeden dat dit een enorme toename zal veroorzaken van verkeer en alles wat daar mee samenhangt, want het is een ruim verhaal. We vrezen ook voor grote gevolgen met betrekking tot de leefbaarheid in Oost-Vlaanderen, wetende dat wij op het knooppunt liggen van autosnelwegen de E17 en de E40. Dit opent natuurlijk altijd ruimte voor initiatieven en dat geeft ook de mogelijkheid voor opportuniteiten economisch. Dat geeft echter ook een aantal gevaren en daar wil ik het eventjes over hebben. Begin de jaren 50 heeft men gesteld: 'grenzen aan de groei'. Ik denk dat wij daar stilletjes aan zijn. Als ik dit koppel aan een term die in de beleidsnota ook nogal wat voorkomt namelijk 'duurzame ontwikkeling' dan vraag ik mij af hoe we die twee aan elkaar koppelen? Welke visie willen de gedeputeerde voor economie en de deputatie in het algemeen daarop ontwikkelen? Ik zie dat bij duurzame ontwikkeling ook gedacht wordt aan het ontwikkelen van ecoparken. Ik vraag mij af of we niet beter een ander potentieel aanspreken zodanig dat we een economische ontwikkeling in Oost-Vlaanderen krijgen die onze levenskwaliteit niet aantast, ook ruimtelijk.

Collega Rik Franck heeft daarnet ook al een verwijzing gemaakt naar de bedreiging van de landbouwgronden. Industrie heeft natuurlijk ruimte nodig en dat zal ten koste gaan van de landbouw. Laat ons daar wel over wezen.

Natuur komt onder druk te staan als industrie, logistiek en mobiliteit meer plaats nodig hebben. We moeten dus creatief omspringen met die ruimte, zeker in Oost-Vlaanderen. Daarnet is er al eventjes een verwijzing geweest naar de glastuinbouw. Ik spring even naar ruimtelijke ordening, maar het hangt er natuurlijk aan vast. Waar we zitten met glastuinbouw en wat we daar moeten mee aanvangen? Dit is een aflopend verhaal, vooral ten gevolge van de enorm stijgende brandstofprijzen. We gaan moeten kijken hoe we dat op de een of ander manier kunnen reconverteren. We moeten dus zoeken naar reconversie binnen dezelfde sector. Er zijn daar wellicht mogelijkheden waar de provincie ook een ondersteunende rol kan spelen, van warme naar koude teelten zoals men dat noemt. Dus ruimtelijk, Dames en Heren, ik denk dat we dat sterk moeten bewaren zodat het verhaal van economie niet los staat van andere verhalen.

Mobiliteit hangt daar natuurlijk rechtstreeks mee samen. Wij vrezen voor een enorme toename van het verkeer op onze wegen en dat dit onze levenskwaliteit gaat beperken. Ik wil de deputatie, de raad en de gehele bevolking waarschuwen voor de enorme gevolgen dat dit kan hebben. Ik denk als we daar nu geen aandacht voor hebben dat dit binnen een paar jaar onomkeerbaar zal zijn.

De laatste suggestie die ik op dat vlak wil doen is of we niet kunnen kijken in welke mate wij milieutechnologie en alles wat minder belastend is voor onze levenskwaliteit of we dat niet maximaal kunnen ondersteunen en een nieuwe economische impuls geven. Die twee hoeven niet tegenstrijdig te zijn. Op dat vlak wil ik even peilen naar de intenties op korte en lange termijn van de deputatie.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 9-11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND: BEZOEDELDE INDUSTRIEZONES IN OOST-VLAANDEREN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN. DOORLICHTING VAN DE INSPANNINGEN VAN OVAM VAN DE VERSCHILLENDE PROVINCIES

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is een tijd geweest dat er rond die brownfields heel wat te doen was en dat die bijzonder sterk in de actualiteit stonden. Die belangstelling is de laatste jaren sterk verminderd, vandaar mijn vragen.

In de eerste plaats zou ik aan de bevoegde gedeputeerde willen vragen om eens een inventaris te maken van de saneringsprojecten die tot nu toe door OVAM of door particuliereninitiatief zijn uitgevoerd in onze provincie. Hoeveel in tijd hij daarvoor zal moeten teruggaan kan ik niet bepalen. Het is misschien een te omvangrijk werk en misschien is slechts een terugblik van een beperkt aantal jaren mogelijk, tenzij het gemakkelijk terug te vinden is. Wat ik bedoel is:

- Waar werd gesaneerd?
- Wat werd gesaneerd?
- Wat is de gesaneerde oppervlakte?
- Hoe is de stand van het eigendomsrecht?

Ik weet dat er andere raadsleden zijn die nog veel meer vragen durven stellen dan ik. Die krijgen daar ook altijd correct en snel een antwoord op. Ik vraag die snelheid niet, uiteraard wel die correctheid. Ik denk dat het voor ons bijzonder interessant zou zijn om de omvang te kennen van wat in de loop der jaren hier gesaneerd is.

Dat voert mij dan naar de tweede vraag. Wat is onze positie als provincie tenoverstaan van de andere provincies? Die vraag is wel geboren uit een zekere achterdocht, Mijnheer de Voorzitter. Ik stel namelijk vast, voor zover ik het terrein bekijk en kan bekijken, dat OVAM naar mijn indruk nogal willekeurig te werk gaat. Ik zie saneringen waarvan ik denk dat ze privé zijn en minder dringend, maar die toch uitgevoerd worden op kosten van het algemeen. De eigenaar plukt daar achteraf de vruchten van, want die gronden kosten niets voor de eigenaar. Hij kan die gronden dan terug voluit gebruiken om die opnieuw bijzonder sterk commercieel te laten renderen. Dat is de wetgeving.

Ik stel vast dat andere gronden die eigendom zijn van de overheid dan blijven liggen. Schijnbaar wordt daar weinig rond gedaan en worden die saneringen alsmaar uitgesteld.

Ik stel mij daar vragen bij, maar het is juist datgene wat mij inspireert om die vraag te stellen. Komen wij als Oost-Vlaanderen voldoende aan de bak in de politiek van OVAM? Die vergelijking zou ik graag eens op papier zien. En als dat niet zo is dan zal het aan de gedeputeerde zijn, aan de raad of ook aan onze gouverneur om daar eens op te reageren en om Oost-Vlaanderen opnieuw op de kaart te zetten, zodat wij ons rechtmatig deel kunnen krijgen bij de verdeling van de koek.

Dan mijn derde vraagje. Hoe zit het met de toekomst? Wat valt er nu nog te doen? Ik weet dat het oorspronkelijk over ontzettend veel vervuilde terreinen ging, meestal bedrijfsterreinen. Dat is een enorme hypotheek voor veel gemeenten en alles samen genomen ook voor de provincie. Er liggen velen hectaren belast door het verleden, die vandaag zouden kunnen aangewend worden als nieuwe bedrijventerreinen, ambachtelijke terreinen, voor huisvesting desnoods, voor de natuurlijkontwikkeling, maar over hoeveel gaat het vandaag nog?

Dan nog een klein vraagje als toevoeging, als appendix. Ik lees dat de Vlaamse regering in het kader van die brownfieldontwikkeling van start is gegaan met het brownfielddecreet van 30 maart 2007, dat verscheen in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2007, namelijk dat men nu convenanten kon afsluiten om tot de sanering over te gaan. De tijd is zeer kort om die onderschrijving nog te doen. Ik meen gelezen te hebben dat dit maar loopt tot 31 december van dit jaar. Mijn vraag is dan of daar voldoende vruchtbaarheid aan gegeven is. Zijn al die eigenaars en al die gemeenten voldoende op de hoogte gebracht door de Vlaamse regering? Door OVAM? Hebben wij daar inspanningen voor geleverd? Als op basis van de kennis die de gedeputeerde daaromtrent heeft blijkt dat het onvoldoende was, kunnen wij dan geen extra inspanningen doen om via onze diensten terug aan de bak te komen bij de verdeling van die kredieten, door het feit dat er voldoende van die convenanten vanuit Oost-Vlaanderen zouden worden onderschreven.

Dank bij voorbaat. Ik vraag geen telefoonboekverslag aan de raad, maar een leesbaar overzichtelijk en inspirerend verslag.

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 10: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND – PROMOTIE OOST-VLAANDEREN: REGIOMARKETING: VRAGEN OVER DE UITVOERING VAN HET REGIOMARKETINGACTIEPLAN

De heer Beke

Mijnheer de voorzitter

Het is een tussenkomst die door collega mevrouw De Padt zal gehouden worden.

Mevrouw De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn vraag handelt over de promotie van de provincie Oost-Vlaanderen en meer bepaald over het regiomarketingactieplan. Tijdens het Economisch Forum in 2006 werd met de bekendmaking van de slagzin "Oost-Vlaanderen, waar kennis werkt" het startschot gegeven van een regiomarketingactieplan. Op basis van dit actieplan stelt het provinciebestuur zich tot doel om Oost-Vlaanderen economisch beter op de kaart te zetten door zich te differentiëren van de concurrerende regio's zowel ten aanzien van het binnenland als ten aanzien van het buitenland en zich te profileren als een bedrijfsvriendelijke en economisch krachtige provincie met ruimte om te ondernemen. Hoe staat het nu met de uitvoering van dit actieplan en is er een relatie met het meer algemene plan rond regiomarketing dat de provincie wil opzetten in de beleidsperiode 2007-2012?

Dank u.

De heer voorzitter

De heer De Meerleer is weg. We zullen doorgaan met diegenen die er wel nog zijn. Misschien mag hij dan dinsdagmiddag op 14 uur beginnen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, ik dacht dat de vraag van mijnheer De Meerleer expliciet gesteld was aan collega Dauwe.

De heer voorzitter

Dat is heel juist, we gaan ze dus overslaan. Ik heb gelezen dat het aan collega Dauwe is. Excuseer mij, ik was dat vergeten. Ik ben het hem daarnet ook vergeten zeggen. Zijn tussenkomst gaat naar collega Dauwe die Erov onder zich heeft. Ze wordt dus niet geschrapt, maar ze wordt gehouden bij de vierde gedeputeerde.

Dat brengt ons bij Liliane Lebon, die niet aanwezig is. Mijnheer Beke heeft u haar tussenkomst?

De heer Beke

Ik heb haar vraag en ik zal ze loco mevrouw Lebon stellen.

BUDGET P. 126: G.U. 511 00/640 04: STUDIES NIJVERHEIDS- OF HANDELSGEBIEDEN - COFINANCIERING IN PROJECTEN M.B.T. DE HERINRICHTING VAN BEDRIJVENTERREINEN EN ECONOMISCHE LOCATIES: VRAGEN OVER DE BESTEDING VAN DIT KREDIET

De heer Beke loco mevrouw Lebon

Haar vraag luidt als volgt: het budget economie voorziet in vergelijking met 2007 een nieuw krediet van 50 000 EUR voor subsidies aan derden voor de cofinanciering in projecten met betrekking tot de herinrichting van de bedrijventerreinen en economische locaties. Haar vraag is: "Wat wil men op dat vlak concreet doen? Wat is er dus voorzien om in het komende jaar daar aan te doen?"

Tot zover haar vraag.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat brengt ons bij collega Dirk Otte.

De heer Beke

Nu komen we bij een aantal problemen, namelijk in die zin dat mijnheer Otte naar de gemeenteraad moest. Hij heeft zich daarnet verontschuldigd. Hij heeft gevraagd of hij zijn vraag volgende week kan stellen?

Dan komt op de lijst mijn vraag.

De heer voorzitter

Wat gaan we doen met de heer Otte zijn tussenkomst?

De heer Beke

Ik heb ze niet, dus hij zal zijn vraag volgende week stellen.

De heer voorzitter

Mijnheer De Buck mogen wij ook horen wat je zegt?

De heer Beke

Ik heb natuurlijk ook zijn beknopte vragen.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik heb de vraag van de heer Otte, maar ik laat het aan uw wijsheid over of we die vraag nu behandelen of volgende week.

De heer voorzitter

Mijnheer gedeputeerde De Buck, ik stel voor dat de vragen vandaag nog gesteld worden van diegenen die aanwezig zijn. De anderen kunnen hun vragen dinsdag stellen en dan geeft u het antwoord. Het gaat hier anders leeglopen. Mijnheer Otte is uitgesteld tot dinsdag 14 uur.

DEBATTEN

BUDGET P. 128: G.U. 512 00/640 28: ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN - SUBSIDIE AAN DE PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMACHTSCHAPPIJ: WELKE ROL KAN DE POM (DE PROVINCIE) SPELEN IN DE VERDERE ONTWIKKELING VAN DE GENTSE HAVEN ?

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met de POM, de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij, beschikken we over een zeer gemakkelijk instrument. We hebben daar ook jaren voor geijverd. Zeker tijdens het kerntakendebat is dat uitvoerig aan bod gekomen. Dit is ook één van de resultaten dat we nu over een eigen instrument beschikken per provincie om onze provincie verder te kunnen ontwikkelen zeker op sociaal-economisch gebied. Dit instrument is nu in onze handen en het is het laatste jaar eigenlijk op kruissnelheid gekomen, want het is nog niet zolang gestart, en er was ook een overgangperiode nodig na de omvorming van de GOM's. Gelet op de taakstelling, namelijk die provinciale ontwikkeling, is het toch van belang om de vraag te stellen, namelijk: Wat kan de rol zijn van die POM bij die verdere belangenbehartiging, de ontwikkeling van de Gentse haven? De Gentse haven is in onze provincie een zeer belangrijk economisch gegeven. Het gaat over duizenden tewerkstellingsplaatsen. Wij beschikken daar over een aantal zeer belangrijke industriële vestigingen met een grote arbeidsintensiteit, maar internationaal ook kwetsbaar vandaag de dag toch, denk maar aan auto-assemblage, metaalverwerking, ... Dat zijn toch wel bedrijven die in een internationaal verband functioneren en waar wij niet altijd de nodige mogelijkheden hebben om dat van dichtbij in handen te houden. Gelet op de nieuwe ontwikkelingen namelijk we hebben de bio-energie ontwikkeling in de haven, is het toch van belang dat wij die haven en dat hele havengebied verder veilig kunnen stellen, meer nog verder kunnen ontwikkelen naar de toekomst.

Mijn vraag is dus: kan de POM daar een specifieke rol in spelen en welke is dan de rol die zij daar kan vervullen? Tot zover mijn vraag.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou voorstellen dat ik nu antwoord op de gestelde vragen. Er zitten een aantal zaken geïntegreerd. Ik zal voor een aantal zaken misschien wel al een beetje vooruit lopen op wat er nog moet komen, maar ik zal dan ook aanvullen volgende week dinsdag op de bijkomende vragen van de collega's die hier nu niet meer onder ons kunnen zijn.

De heer voorzitter

Dat is nog beter dan mijn voorstel.

De heer gedeputeerde De Buck

De interessante tussenkomst van mijnheer Fiers betreft de algemene bezorgdheid van het ruimtegebruik in Vlaanderen. We kennen allemaal de problematiek. We leven in een zeer dichtbevolkt land en er stellen zich ruimtelijke problemen. We moeten inderdaad zuinig met onze ruimte omgaan. In die context wil ik de collega verwijzen naar een initiatief binnen de POM waar men op het ogenblik bezig is met een oplijsting, dat beantwoordt gedeeltelijk ook de vraag van collega Liebaut. Het gaat over een oplijsting van alle nog beschikbare stukken industriegrond van de niet-benutte maar ook van de onderbenutte, want heel vaak zijn er stukken industriegrond aangekocht voor uitbreiding maar is daar na 10–15 jaar nog geen uitbreiding gekomen en liggen die stukken nog steeds ongebruikt.

Daarnaast ook een oplijsting van de vervuilde stukken industriegrond die voorlopig nog niet kunnen hergebruikt worden. Wij zijn in de POM volop bezig met een inventaris te maken. Wij moeten daar beroep doen op een veelheid van gegevens en wij hebben daar ons eigen GIS-systeem voor. We moeten daarvoor ook bij de intercommunales gegevens voor opvragen en ook bij OVAM. Een deel van de gegevens waar collega Liebaut naar vraagt, hebben wij niet en wij zullen dus ook verplicht zijn om die bij andere instanties op te vragen. Wanneer ik geen volledig antwoord kan geven aan collega Liebaut, dan kan ik alleen maar zeggen dat daar aan gewerkt wordt. We zullen er voor zorgen dat die inventaris er komt. We zijn er trouwens al mee bezig op dit ogenblik.

Om terug te komen bij collega Fiers, we moeten inderdaad zuinig omgaan met de ruimte. Ik heb daarnet al gesteld, dat we bezig zijn met te inventariseren van wat er nog kan gebruikt worden zonder nieuwe zaken aan te snijden. Daarnaast zitten we nog met de taakstelling van de provincie om de regionale bedrijventerreinen af te bakenen, die zullen daarna progressief aangesneden worden, denken wij. We hebben ook nog het probleem van het verkeer dat hier gesteld werd door de collega. In die optiek is het natuurlijk nodig dat we een duidelijke visie ontwikkelen voor de toekomstige economische functies binnen Oost-Vlaanderen. We zijn in die context ook een logistieke studie aan het voorbereiden en we zijn ook betrokken bij het kennisplatform dat op dit ogenblik gevormd is en bij een innovatieplatform.

Inderdaad, Mijnheer de Voorzitter, de economische activiteit zal er over vijf jaar à tien jaar helemaal anders uitzien dan 20-30 jaar geleden. De vervuilingfactor die op dat ogenblik nog toegelaten was, die behoort tot het verleden. Wij moeten vooral hier in Vlaanderen en in Oost-Vlaanderen, waar we zo dicht bij elkaar leven, streven naar vormen van activiteit die minimaal belastend zijn voor de omgeving. In die context, Collega, kan ik u gerust stellen dat we daar de grootste zorg aan besteden.

Een ander aspect, namelijk dat van de mobiliteit. Ik denk dat de collega het vooral had over de mobiliteit over de weg die een bedreiging vormt. We moeten dus inderdaad optimaal investeren in het bestuderen van mogelijkheden voor multimodaal transport, namelijk om optimaal ook het spoor en het transport over het water te bevorderen.

Een belangrijk project dat op ons afkomt, soms controversieel, dat is binnen het kader van het Transeuropees Netwerk de Seine-Schelde verbinding. Die komt er hoe dan ook, al dan niet met een aftakking naar Zeebrugge. Men is daarover met een haalbaarheidsstudie bezig en men heeft ons meegedeeld dat dit eind maart zal afgewerkt zijn. Dit zal ook nieuwe perspectieven openen voor de streek en voor het vervoer over het water alsdusdanig.

Ik denk dat men zich bewust is van het gevaar van het dichtslippen van het verkeer rond Antwerpen. In het Antwerpse wordt binnen de BAM, Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel, volop gewerkt aan de behandeling van dat probleem. We moeten daar in ieder geval verder onze volle aandacht aan schenken. Wat betreft de nieuwe technologieën, Collega Fiers, wil ik ook wijzen op het initiatief van de bio-energie dat hier sterk leeft in de haven van Gent en waar we ook als POM bij betrokken zijn.

Mijnheer Liebaut, ik heb het al gezegd, een deel van de vragen die u stelt zullen wij u pas op termijn kunnen geven.

De convenanten waarover u het had, dat is een typisch Vlaams initiatief alsdusdanig. Ik heb dat ook gevolgd. Ik zie dat bijvoorbeeld aan de publicatie van de werkgeversverenigingen de nodige aandacht wordt geschonken. Men publiceert daarover. Dat bereikt ook iedereen veronderstel ik, want binnen die saneringswereld heb je dus niet alleen OVAM die actief is, er zijn ook intercommunales actief. Je krijgt ook meer en meer PPS-structuren, u hebt er trouwens naar verwezen dat overheden en de privé-sector samen gaan werken om bepaalde sites aan te pakken. Het is zo'n complex probleem dat eigenlijk begint bij de sanering van tankstations. Dit gaat dan verder tot vervuilde sites en tot hergebruik van die sites. Het is zeer complex, Mijnheer de Voorzitter, maar we gaan dat in ieder geval verder onderzoeken.

Ik ga nu verder met de vraag van mevrouw De Padt in verband met de regiomarketing. De principes van de economische regiomarketing zijn eigenlijk richtinggevend geweest voor het opstellen van de beleidsnota economie. Wij willen inderdaad de sterke elementen van onze economie promoten, maar dat is een werk van lange adem. Dat is een continuüm waaraan we werken. Er zijn daar bepaalde fasen en bepaalde projecten in. Belangrijke actie daarin is inderdaad het promoten van Oost-Vlaanderen als logistieke regio, iets waar ik later zal op terugkomen.

DEBATTEN

We hebben een logistiek consortium gevormd samen met de haven van Gent. De haven van Zeebrugge en de Waaslandhaven hebben ook gevraagd om daarbij betrokken te worden. De spoorwegen, de waters en zeekanalen hebben we daar ook bij samengebracht, evenals de provincie als POM. Dit consortium moet eigenlijk financieel en inhoudelijk de basis vormen voor deze logistieke studie voor Oost-Vlaanderen.

Daarnaast trachten we de provincie te promoten als kennisprovincie, onder het motto 'waar kennis werkt'. Het is onmiskenbaar dat de hogescholen en de universiteiten een belangrijke troef vormen voor onze provincie.

Binnen de Europese programma's zullen we ook optimaal aandacht schenken aan het promoten van onze provincie. We zijn met de POM ook een nieuwe folder aan het voorbereiden. Het is uiteraard van belang dat dit economisch regiomarketingplan samen met het algemeen marketingplan zal werken en tot een geheel zal samenvloeien. Er zijn ook initiatieven in het buitenland, ik verwijs hierbij naar onze contacten in Ho Chi Minh City en in Beijing. We streven naar een optimale aanwezigheid van Oost-Vlaamse delegaties bij Belgische en Vlaamse missies in het buitenland.

Ik kom nu bij de tussenkomst van mevrouw Lebon. Het is een tussenkomst over een krediet van 50 000 EUR dat ingeschreven is voor subsidies aan derden voor cofinanciëring in projecten met betrekking tot de herinrichting van bedrijventerreinen en economische locaties. Het is de bedoeling dat wij daar de initiële studies zouden mee helpen financieren die moeten aanleiding geven tot de ontwikkeling van de bedrijventerreinen. Ik verwijs hierbij bijvoorbeeld naar het project Rieme Noord waarbij de POM beroep wil doen op Vlaamse subsidieregeling en eigenlijk ook een eigen inbreng moet doen om voor die subsidie in aanmerking te komen. Die 50 000 EUR is eigenlijk een optie die we genomen hebben om te kunnen betrokken worden bij de invulling van de nieuwe bedrijventerreinen. Dit moet ons ook toestaan om betrokken te worden bij de sanering van bepaalde bedrijventerreinen en daarom moeten we over de nodige middelen beschikken en hier zit ik terug bij mijnheer Liebaut.

Ik kom dan bij de vraag van collega fractieleider Beke. Hij heeft een vraag gesteld in verband met de POM, gedeeltelijk overlappend met wat de heer Otte zal doen. Ik zal mij daarom ook beperken tot zijn vraag namelijk tot de betrokkenheid bij de initiatieven van de haven alsdusdanig.

Ik zou willen beginnen met te antwoorden op de opmerking die hij gemaakt heeft naar aanleiding van de tussenkomst van de eerste gedeputeerde.

Hoe moeten de RESOC's zich manifesteren en hoe moet er eigenlijk een afstemming komen tussen die strategieën en tussen die streekplannen die daar uiteindelijk zullen moeten komen zodat daar geen verwarring kan rond bestaan? Dat was de kern van zijn zaak. Hoe moet het tot een afstemming komen tussen die strategieën en tussen die streekplannen die daar uiteindelijk zullen komen? En kan daar geen verwarring ontstaan?

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat er in die context een duidelijke mogelijkheid is om via de POM, waarin de voorzitters van de vier RESOC's vertegenwoordigd zijn, de problematiek van de verscheidenheid binnen de RESOC's en van de verschillende doelstellingen die zij zich stellen, om dat daar te bespreken. Ik denk in die context dat daar een duidelijke mogelijkheid is, Mijnheer de Voorzitter, om via de POM waarin de voorzitters van de vier RESOC's vertegenwoordigd zijn de problematiek van de verscheidenheid binnen de RESOC's en van de verschillende doelstellingen die zij zich stellen om dat daar te bespreken en dat daar ook eigenlijk het probleem van de afstemming alsdusdanig zou moeten kunnen besproken worden.

Er zijn een aantal zaken die wij kunnen doen voor de Gentse haven:

1. De POM is actief betrokken bij de ontwikkeling van Gent Bio-Energie Vallei. Ik zeg niet Ghent Bio-Energy Valley, Mijnheer Vercamer, want ik weet dat ge dat niet graag hoort. Dus een vallei want er is daar water en het ligt daar diep, het is dus een echte vallei.
2. We zijn in het havengebied via de POM ook rechtstreeks betrokken bij de ontwikkeling van Rieme Noord, dat is een industrieterrein van 90 hectaren. De POM leidt daar een consortium waar de gemeente Evergem, Zelzate, het Gentse havenbedrijf en de administratie van de maritieme toegang, lid van zijn.

Een ander initiatief gaat over Bedrijvenmanagement waar we via een Interreg III-project bij betrokken zijn, meer bepaald bij het creëren van een structuur om een parkmanagement te doen.

Verder moet ik ook nog verwijzen naar het project regiomarketing waar we onder andere als belangrijk punt de promotie hebben van de Gentse haven naast de Waaslandhaven. Uiteraard, Collega, het Gentse havengebied is een industriële haven en bijgevolg uiterst belangrijk voor de provincie. In dat havengebied zijn er direct 26 000 arbeidsplaatsen, die indirect daarbuiten tot nog eens tot evenveel arbeidsplaatsen aanleiding geven. Ook twee van de allerbelangrijkste en grootste bedrijven van onze provincie zijn daar gevestigd met name Arcelor Metal en Volvo, maar er is ook een belangrijke vestiging van Honda. Ook de papierfabriek van Stora Enso bevindt zich daar. Dat zijn eigenlijk allemaal uiterst belangrijke elementen voor de tewerkstelling niet alleen in de hoofdplaats maar eigenlijk over het geheel van de provincie. Wees dus gerust, de haven van Gent zal onze volle aandacht genieten. Zoals ook de verdere ontwikkeling van de Waaslandhaven waar op dit ogenblik reeds meer dan 7 000 directe werkplaatsen gecreëerd zijn. Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, eigenlijk in een nutshell een antwoord voor zover we dat kunnen geven op dit ogenblik op de vragen van de collega's, maar volgende week dinsdag krijg je het vervolg.

De heer voorzitter

Goed we hebben dinsdag nog tijd. Er zijn dinsdag nog twee sprekers over dit thema. Het is inmiddels 19.30 uur en we hebben goed gewerkt. Er zijn 15 tussenkomsten afgewerkt. Dank u wel. Wees voorzichtig want het is donker buiten. Tot dinsdagmiddag om 14 uur.

EINDE VAN DE ZITTING